

مقدمه ناشر

درس عربی در نظام قدیم آموزش (منظور ترکیب هجومی سال اول، دوم، سوم و پیش‌دانشگاهیه، نه ترکیب دفاعی ۶، ۳، ۱۳) بیشتر قواعدمحور بود و پر از حفظ‌کردن‌ها و صرف‌کردن‌ها! اما درس عربی جدیدی که شما بچه‌ها باهаш بزرگ شدین، ترجمه‌محور شده. داشتم به فرق این موضوع فکر می‌کردم که استفاده از قواعد برای یادگیری متن بهتره یا قواعد در خدمت متن باشن؟ ترجمه یادگرفتن یا قواعد حفظ‌کردن؟ مسئله این است ...

اما یه اتفاق جالب بهم یادآوری کرد که شاید قواعد در خدمت متن باشه بهتره! این اتفاق جالب این بود که روزی داشتم با یکی از دوستان جنوی عرب‌زبانم تو ماشین آهنگ عربی گوش می‌دادیم و اون داشت بالذت تمام کیف می‌کرد و من که هیچی نمی‌فهمیدم فقط داشتم به ریتم و موسیقی گوش می‌دادم.

وقتی خواننده به این بیت رسید: «و امر ما لقيت من ألم البوى / قرب الحبيب و ما اليه وصول / كالعيسى فى البيداء يقتلها الظماء / و الماء فوق ظهورها محمول» یه جوری گفت: وااای و کوبید رو پیشونیش که ترسیدم جان به جان آفرین تسلیم کنه! نگاهش کردم، چشمانش غرق ذوق و لذت بود. انگار یه منظرة زیبا دیده باشه. خواستم برام ترجمه کنه. گفت «سخت‌ترین چیزی که از درد عشق دیده‌ام نزدیک‌بودن به معشوق و به وصال نرسیدن است. مانند شتری که در صحراء تشنجی می‌میرد، در حالی که بار آب بر پشتیش حمل می‌کند.» خیلی خوش اومد! گفت: تازه هر چه‌قدرم ترجمة من خوب باشه تا خودت عربی بلد نباشی فایده نداره؛ اصلًا لذت نمی‌بری ... راست می‌گفت. اون شبیه کسی بود که رفته بالای قله و یه منظرة زیبا رو دیده، من شبیه کسی که براش از زیبایی مناظر بالای قله تعریف می‌کنن ...

زبان و اشعار عربی از این لذتها سرشاره، پس برای رسیدن به این لذت باید سختی یادگیری زبان جدید رو تجربه کنیم ... وقتی تشنگی خوب و قدیمی خیلی سبز که این چند ساله کلی با قلم خوبشون به ما لطف داشتن: آقایان سید محمدعلی جنانی، گودرز سروی و محمد Mehdi طاهری بزرگوار. هم‌چنین از خانم طاهری و بچه‌های تولیدمون که برای این کتاب، حسابی زحمت کشیدن.

مقدمه مؤلفان

بچه‌های دوازدهم انسانی سلام! داریم به آخر کار نزدیک می‌شیم! کتاب عربی دوازدهم نسبتاً کم حجم و لی هر درشن کلی جای بحث داره، از طرف دیگه حواسمون باشه که معدل امسال تو قبولی کنکور تأثیر مهمی داره، پس گرفتن نمره بالا خودش یه گام مهم برای کنکوره.

ما سعی کردیم کل محتوای عربی دوازدهم رو پوشش بدیم. امیدواریم که تونسته باشیم شما رو به هدفتون نزدیکتر کنیم. آرزو می‌کنیم خیلی خیلی سبز باشین!

اما ویژگی‌های این کتاب:

- ۱- درسنامه‌هایی جامع، دقیق و روان به همراه نکات مورد نیاز
- ۲- ارائه واژه‌نامه هر درس به صورت تفکیکی
- ۳- ترجمه واژه به واژه متن دروس به همراه ترجمه روان آنها
- ۴- بررسی قواعد هر درس در متن همان درس و یادآوری برخی نکات ترجمه‌ای
- ۵- ارائه واژگان مترادف، متضاد و جمع‌های مکسر در هر درس
- ۶- پاسخ تشریحی و کامل همه تمرين‌ها و سؤالات هر درس
- ۷- نمونه سؤالات امتحانی تألیفی و نهایی به صورت درس‌به‌درس به همراه پاسخ‌های تشریحی
- ۸- خلاصه جامع درسنامه‌ها + مشاوره شب امتحان
- ۹- ارائه ۶ نمونه امتحان به همراه پاسخ‌های تشریحی (۲ نمونه امتحان پایانی نیمسال اول + ۴ آزمون نهایی نیمسال دوم (خرداد ۱۴۰۱، خرداد ۱۴۰۰، شهریور ۱۴۰۰ و دی ۱۴۰۰)

از صمیم قلب از همه دوستان و همکارانمون در انتشارات خیلی سبز که در شکل‌گیری این کتاب زحمت کشیدن سپاس‌گزاریم. از آقایان دکتر ابوذر نصری و دکتر کمیل نصری؛ مدیران کاربلد و خوش‌فکر انتشارات خیلی سبز و در واحد تألیف، آقایان مهندس مهدی هاشمی، مدیر محترم تألیف و امیر محمدبیگی و خانم‌ها زهرا جالینوسی، سیده مریم طاهری و همه دوستان سخت‌کوشمان در واحد تولید. بی‌صبرانه منتظر نظرات، پیشنهادات و انتقادات سازنده‌تون هستیم!

معانی الحروف المتشبّهة بالفعل و لا النافية للجنس

قواعد: معاني الحروف المتشبّهة	٢٤
بالفعل و لا النافية للجنس	٣٢
ترجمة درس	٣٤
تمارين	٣٨
سؤالهای امتحانی	٤١
پاسخ سوالهای امتحانی	

الإِسْتِشَاءُ أَسْلُوبُ الْحَضْرِ

الدرس الثالث: ثلاثة قصص قصيرة	٦٥
قواعد: الإِسْتِشَاءُ و أَسْلُوبُ الْحَضْرِ	٧٢
ترجمة درس	٧٧
تمارين	٨١
سؤالهای امتحانی	٨٤
پاسخ سوالهای امتحانی	

أَسْلُوبُ النَّدَاءِ

الدرس الخامس: يا إلهي	١٠٨
قواعد: أسلوب النداء	١١٤
ترجمة درس	١١٥
تمارين	١١٩
سؤالهای امتحانی	١٢٢
پاسخ سوالهای امتحانی	

مرور قواعد

مرور قواعد عربى متوسطة اول	٧
مرور قواعد عربى پايده دهم و يازدهم	١١

الحال

الدرس الثاني: الوجه التافع و الوجه المضار

قواعد: الحال	٤٣
ترجمة درس	٥٠
تمارين	٥٥
سؤالهای امتحانی	٥٩
پاسخ سوالهای امتحانی	٦٣

الدرس الرابع: نظام الطبيعة

قواعد: المفعول المطلق	٨٦
ترجمة درس	٩٣
تمارين	٩٨
سؤالهای امتحانی	١٠٢
پاسخ سوالهای امتحانی	١٠٦

المفعول المطلق

خلاصة درسها
مشاورة شب امتحان

صفحة آزمون	صفحة پاسخ نامه
١٢٩	١٣١
١٣٢	١٣٤
١٣٥	١٣٧
١٣٨	١٤٠
١٤١	١٤٣
١٤٤	١٤٦

- امتحان شماره ١: نیمسال اول
- امتحان شماره ٢: نیمسال اول
- امتحان شماره ٣: نهایی خرداد ١٤٠١
- امتحان شماره ٤: نهایی خرداد ١٤٠٠
- امتحان شماره ٥: نهایی شهریور ١٤٠٠
- امتحان شماره ٦: نهایی دی ١٤٠٠

مرور قواعد

مروری بر مهم‌ترین قواعد عربی متوسطه اول

اسم از نظر جنس

در عربی هر اسمی جنسیت دارد، یعنی یا «مذکور» است یا «مؤنث». اسم‌های مذکور معمولاً علامتی ندارند، ولی اسم‌های مؤنث علامت دارند و پرکاربردترین آن، داشتن «ة، ة» در آخر اسم است.

مثال: طالب \leftarrow مذکور / طالبة \leftarrow مؤنث

اسم از نظر تعداد

در عربی اسم‌ها از نظر تعداد به سه دسته تقسیم می‌شوند:

۱ مفرد: اسمی است که بر یک شخص یا یک چیز دلالت می‌کند و هیچ علامتی ندارد.

مثال: رَجُل: مرد / طالبة: دانشآموز

۲ مشتمی: اسمی است که بر دو شخص یا دو چیز دلالت می‌کند و با افزودن علامت‌های «ان» یا «ين» به آخر اسم مفرد ساخته می‌شود.

مثال: رَجُلُان / رَجُلَيْن (دو مرد)

۳ جمع: اسمی است که بر بیش از دو شخص یا دو چیز دلالت می‌کند و خود به دو دسته «**سالم**» و «**مکسر**» تقسیم می‌شود:

۱ جمع سالم مذکور (جمع مذکر سالم): این جمع با افزودن علامت‌های «ون» یا «ين» به آخر اسم مفرد ساخته می‌شود.

مثال: مَعْلُوم \leftarrow مَعْلُومُون / مَعْلُمَيْن (علم‌ها)

۲ جمع سالم مؤنث (جمع مؤنث سالم): این جمع با افزودن «ات» به آخر اسم مفرد ساخته می‌شود.

مثال: مَعْلَمَة \leftarrow مَعْلَمَات (علم‌ها) / شَلَال \leftarrow شَلَالَات (آبشارها)

۳ جمع مکسر (شکسته): در این نوع از جمع‌ها، شکل مفرد کلمه، «شکسته» شده و تغییر می‌کند. این نوع از جمع‌ها علامت خاصی ندارند و باید حفظ شوند.

مثال: تَلَمِيذ (دانشآموزان) / عَبْرَة \leftarrow عَبْر (پندها)

نکته

برخی اسم‌ها با این که آخرشان «ات» دارد، جمع مؤنث سالم نیستند، بلکه «جمع مکسر» می‌باشند.

مثال: أَبِيَات مفرد \leftarrow أَصْوَات مفرد / صوت / أَوْقَات مفرد \leftarrow وقت / أَمْوَات مفرد \leftarrow میت، میت

اسم‌های اشاره

این اسم‌ها برای اشاره کردن به کسی یا چیزی به کار می‌روند و به دو نوع تقسیم می‌شوند: **۱ اشاره به نزدیک** **۲ اشاره به دور**.

در جدول زیر با اسم‌های اشاره و معنای آن‌ها آشنا می‌شوید:

جمع	مشتمی	مفرد	اشارة به نزدیک	اشارة به دور
هُؤُلَاء	هُذَانِ - هُذِئِنِ	هُذَا	مذکور	
هُؤُلَاء	هَاتَانِ - هَاتِئِنِ	هَذِهِ	مؤنث	
أَيْنَاهَا (اینان)	أَيْنَ دُو	أَيْنَا	معنا	
أُولَئِكَ	-	ذَلِكَ	مذکور	
أُولَئِكَ	-	تِلْكَ	مؤنث	
آن‌ها (آنان)	-	آن	معنا	

دو واژه «هُنَا: اینجا» و «هُنَاكَ: آن‌جا» نیز از اسم‌های اشاره به شمار می‌روند، با این تفاوت که این اسم‌های اشاره، مخصوص اشاره به «مکان» هستند. واژه «هُنَا» برای اشاره به «نرده‌ک» و واژه «هُنَاكَ» برای اشاره به «دور» به کار می‌رود.

۲ هرگاه کلمه پس از اسم اشاره، «ال» نداشته باشد، اسم اشاره طبق صیغه خود ترجمه می‌شود؛ یعنی اگر مفرد است، به صورت مفرد، اگر مثنی است، به صورت مثنی و اگر جمع است، به صورت جمع ترجمه می‌شود. دقیق کنید که اسم‌های مثنی را در فارسی می‌توان به صورت جمع نیز ترجمه کرد، زیرا در فارسی اسم یا مفرد است یا جمع!

مثال: هُوَلَاءُ طَلَابٌ: این‌ها دانش‌آموز هستند.

اما اگر کلمه پس از اسم اشاره «ال» داشته باشد، اسم اشاره همواره به صورت «مفرد» ترجمه می‌شود.

مثال: هُوَلَاءُ الطَّلَابُ ...: این دانش‌آموزان ...

ضمیر

کلمه‌ای است که جانشین اسم می‌شود تا از تکرار آن جلوگیری کند. در عربی ضمایر ۱۴ صیغه (ساخت) دارند و به دو دسته کلی «مُنْفَعِلٌ: جُدًا» و «مُنَّاصِلٌ: چسبیده» تقسیم می‌شوند.

در جدول زیر با این دو نوع ضمیر و ترجمه آن‌ها آشنا می‌شویم:

ترجمه فارسی	مُنَّاصِلٌ		ترجمه فارسی	مُنْفَعِلٌ		تعداد	شخص
	مذکور	مؤنث		مذکور	مؤنث		
ـ، ـ من	ي		من	أنا		مفرد (متکلم وحده)	متکلم
ـ، ـ ما	نا		ما	أَنْهُنْ		مثنی و جمع (متکلم مع الغير)	(اول شخص)
ـ، ـ تو	ك	ك	تو	أَنْتَ	أَنْتَ	مفرد	
ـ، ـ شما (دو نفر)	كُـما	كُـما	شما (دو نفر)	أَنْتُـما	أَنْتُـما	مثنی	
ـ، ـ شما (چند نفر)	كُـئ	كُـئ	شما (چند نفر)	أَنْشَـم	أَنْشَـم	جمع	
ـ، ـ او	ها	هـ	او	هـي	هـو	مفرد	
ـ، ـ ایشان (آن دو)	هـما	هـما	ایشان (آن دو)	هـما	هـما	مثنی	
ـ، ـ ایشان (آن‌ها)	هـئـ	هـئـ	ایشان (آن‌ها)	هـنـ	هـمـ	جمع	

أنواع فعل از نظر زمان

۱ فعل ماضی: فعلی است که بر زمان «گذشته» دلالت دارد. این فعل ۱۴ صیغه (ساخت) دارد.

مثال: جلسَتْ: نشستم / قَلَّتْ: گفتید

۲ فعل مضارع: فعلی است که بر زمان «حال» یا «آینده» دلالت دارد. برای ساختن فعل مضارع از یکی از حروف مضارعه «أَتَيْنَ» (أ، ت، ي، ن) قبل از فعل ماضی استفاده می‌شود.

مثال: جلسَ (نشست) مضارع أَجْلَسْ (می‌نشینم)، تَحْلِسْ (می‌نشیند، می‌نشینی)، بَجْلِسْ (می‌نشیند)، تَجْلِسْ (می‌نشینم)

فعل مستقبل (آینده): فعلی است که فقط بر زمان «آینده» دلالت دارد و با افزودن یکی از حروف «ـت» یا «ـسَوْفَ» پیش از «فعل مضارع» ساخته می‌شود و در ترجمه آن از **خواه + شناسه + فعل ماضی فعل مورد نظر** استفاده می‌کنیم.

مثال: سـ + أـجـلـسـ = سـأـجـلـسـ: خواهم نشست / سـوـفـ + تـقـولـونـ = سـوـفـ تـقـولـونـ: خواهید گفت

۳ فعل امر: فعلی است که معمولاً برای دستور، توصیه یا خواهش به کار می‌رود.

مثال: إـجـلـسـ: بنـشـينـ / قـولـونـ: بـگـوـيدـ

أنواع فعل در زبان فارسی («گذشته»، «حال» و «آینده») با انواع آن در زبان عربی از نظر تقسیم‌بندی اندکی تفاوت دارد. در زبان عربی، فعل «مستقبل (آینده)» و فعل «نهی»، هر دو زیرمجموعه فعل «مضارع» به شمار می‌روند.

در جدول صفحه بعد با ۱۴ صیغه فعل‌های «ماضی» و «مضارع» و ترجمه آن‌ها آشنا می‌شویم:

۱- به چهار حرف «أ، ت، ي، ن»، «حروف مضارعه» گفته می‌شود، زیرا به وسیله این چهار حرف، از چهارده صیغه فعل ماضی، چهارده صیغه فعل مضارع ساخته می‌شود.

با توجه به معیار و شاخص سنجیدن وزن کلمات که همان «ف ع ل» است و تطبیق دو کلمه جدول صفحه قبل، درمی‌یابیم که سه حرف اصلی کلمه «استیغفار» که بر وزن «استیغفال» است، «غ ف ر» می‌باشد.

نکته

از آن جا که بیشتر کلمات در زبان عربی دارای وزن خاصی هستند، با توجه به سه حرف «ف ع ل» به راحتی می‌توان «وزن» کلمات را مشخص کرد.

به جدول تطبیقی زیر دقّت کنید:

وزن (براساس سه حرف «ف ع ل»)		كلمات
فاعل	مفعول	سامع، طالب، قاطع، حادث، ناظر، ضارب، عارف مطلوب، مَعْرُوف، مَنْظُور، مَسْمُوع، مَكْتُوب، مَفْطُوح، مَضْرُوب

مروری بر مهم‌ترین قواعد عربی پایه دهم و یازدهم

اعداد

با واژه و مفهوم عدد در فارسی کمابیش آشنایی داریم؛ عدد همراه اسم می‌آید و «شماره» یا «ترتیب» آن را بیان می‌کند. بر همین اساس، اعداد به دو گروه به شرح زیر تقسیم می‌شوند:

الف اعداد اصلی: اعداد «یک، دو، سه، چهار و ...» عدد اصلی به شمار می‌روند. اسمی که مورد شمارش قرار می‌گیرد «معدود» نام دارد که در فارسی همواره «معدود» است، ولی در عربی می‌تواند «مثلی» یا «جمع» نیز باشد. در جدول زیر با «اعداد اصلی» یک تا بیست آشنا می‌شویم:

اعداد اصلی (یک تا بیست)					
(شانزده)	سِتَّةَ عَشَرَ	(بیازده)	أَحَدَ عَشَرَ	(شش)	واحد (یک)
(هفده)	سَبْعَةَ عَشَرَ	(دوازده)	إِثْنَا عَشَرَ	(هفت)	اثنان (دو)
(هجده)	ثَمَانِيَّةَ عَشَرَ	(سیزده)	ثَلَاثَةَ عَشَرَ	(هشت)	ثلاثة (سه)
(نوزده)	تِسْعَةَ عَشَرَ	(چهارده)	أَرْبَعَةَ عَشَرَ	(نه)	أربعة (چهار)
(بیست)	عِشْرُونَ	(پانزده)	خَمْسَةَ عَشَرَ	(ده)	خمسة (پنج)

نکته

معدود دو عدد «واحد: یک» و «اثنان: دو» – برخلاف سایر اعداد – همواره قبل از عدد می‌آیند. ضمناً مؤنث «واحد» به صورت «واحدة» به کار می‌رود و واژه «اثنان» به صورت «اثنتین» (برای مذکور) و «اثنتانِ اثنتین» (برای مؤنث) نیز کاربرد دارد.

مثال کتاب واحد: یک کتاب / سیارهٔ واحد: یک خودرو / کتابان اثنان: دو کتاب / سیارَتَینِ اثنتین: دو خودرو

ب اعداد ترتیبی: اعداد «اول، دوم، سوم، چهارم و ...» که برای بیان «ترتیب» به کار می‌روند، «اعداد ترتیبی» نامیده می‌شوند. در زبان فارسی این اعداد از «اعداد اصلی» ساخته می‌شود، به این ترتیب که به آخر آنها «مین» یا «ـ مین» افزوده می‌شود. در جدول زیر با «اعداد ترتیبی» یکم تا بیست آشنا می‌شویم:

اعداد ترتیبی (یکم تا بیستم)					
(شانزدهم)	السادس عشر (بیازدهم)	الحادي عشر (بیازدهم)	(ششم)	السادس (یکم)	الأَوْلُ (الأَوْلَى)
(هفدهم)	السابع عشر (دوازدهم)	الثاني عشر (دوازدهم)	(هفتم)	السابع (دوم)	الثاني
(هجدهم)	الثالث عشر (سیزدهم)	الثالث عشر (سیزدهم)	(هشتم)	الثالث (سوم)	الثالث
(نوزدهم)	الرابع عشر (چهاردهم)	الرابع عشر (چهاردهم)	(نهم)	الرابع (چهارم)	الرابع
(بیستم)	الخامس عشر (پانزدهم)	الخامس عشر (پانزدهم)	(دهم)	الخامس (پنجم)	الخامس

نکته

به غیر از واژه «الأَوْلَ» و «العِشرُونَ»، سایر اعداد ترتیبی بر وزن «الفاعِل» (برای مذکور) و «الفاعِلة» (برای مؤنث) به کار می‌روند. ضمناً مؤنث «الأَوْلَ» می‌شود «الأَوْلَى».

ج) اعداد عقود: به اعداد «عِشْرُونَ (بیست)، ثَلَاثُونَ (سی)، أَرْبَعُونَ (چهل)، خَمْسُونَ (پنجاه)، سَبْعُونَ (شصت)، ثَمَانُونَ (هشتاد) و تَسْعُونَ (نود)، اعداد عقود گفته می شود. این اعداد هرگاه بدون «ال» به کار روند، از «اعداد اصلی» و هرگاه با «ال» به کار روند، از «اعداد ترتیبی» به شمار می روند.

مثال: سبعون کتاب / الکتاب السبعون: کتاب هفتادم / هفتادمین کتاب

نکته

در زبان عربی «یکان» همواره پیش از «دھگان» به کار می رود.

مثال: سَبْعَةٌ وَ ثَلَاثُونَ: سی و هفت / ثَلَاثَةٌ وَ خَمْسُونَ: پنجاه و سه

اعداد عقود: عِشْرُونَ، ثَلَاثُونَ و ... به صورت «عِشْرِينَ، ثَلَاثِينَ و ...» نیز مورد استفاده قرار می گیرند.

توجه: واژه «مِئَة» به معنای «صد» به صورت «مِائَة» نیز نوشته می شود، ولی آلفش خوانده نمی شود!

نکته

معدود سه تا ده «مضاف الیه» و به صورت جمع است. ضمناً جنسیت عدد، مخالف جنسیت معدود است. (منظور شکل مفرد معدود است).

مثال: سَبْعَةٌ كُتُبٌ: هفت کتاب

مضاف الیه (جمع)

۲ معدود عدهای «یازده» تا «نود و نه» همواره «مفرد» است (مفرد و منصوب).

مثال: خَمْسَةٌ عَشَرَ كِتَابٌ: پانزده کتاب / سَبْعَةٌ وَ أَرْبَعُونَ مَكْتَبَةٌ: چهل و هفت کتابخانه

معدود (مفرد)

۳ به عدهایی مانند «واحد و تلثون: سی و یک»، «اثنان و سیّون: شصت و دو» که در میان دو عدد، از حرف عطف «و» استفاده

می شود، «معطوف» گفته می شود.

فعل‌های ثُلَاثِي مُجَرَّد و ثُلَاثِي مُزِيد

فعل‌ها در زبان عربی براساس شکل ماضی «مفرد مذکر غایب» (سوم شخص مفرد در فارسی) - که متناسب و مطابق با ضمیر «هُوَ» است - به دو گروه کلی تقسیم می شوند:

گروه اول: فعل‌هایی که فقط از «سه حرف اصلی» تشکیل شده‌اند و حرف یا حروف زائدی ندارند که به این فعل‌ها اصطلاحاً «ثُلَاثِي مُجَرَّد» گفته می شود.

مثال: كَتَبَ، عَرَفَ، قَتَلَ (ماضی «مفرد مذکر غایب» قَتَلَ)، صَغَنَا (ماضی «مفرد مذکر غایب» صَغَنَ) ← صَغَنَ

گروه دوم: فعل‌هایی که علاوه بر «سه حرف اصلی»، حرف یا حروف زائدی دارند که به این فعل‌ها اصطلاحاً «ثُلَاثِي مُزِيد» گفته می شود.

مثال: إِسْتَخْرَاج (حروف اصلی اش: «خ ر ج» دارای سه حرف زائد)، إِسْتَغَلَ (حروف اصلی اش: «ش غ ل» دارای دو حرف زائد)، تَحْرَجَ (حروف اصلی اش: «خ ر ج» دارای دو حرف زائد) و ...

نکته

فعل‌هایی که در ساختار خود، حرف «تشدیددار» دارند، آن حرف تشدیددار، «دو حرف» محسوب می شود، زیرا تشدید (س)

نشان‌دهنده یک حرف تکراری حذف شده است؛ بنابراین فعلی مانند «تَدَكَّر» دو حرف زائد دارد نه یک حرف زائد!

در جدول زیر با هشت وزن مختلف (باب) از فعل‌های گروه دوم (ثُلَاثِي مُزِيد) آشنا می شویم:

نام باب	ماضی	مضارع	امر	مصدر	حروف زائد	کاربرد (ویژگی)
إِفْعَال	أَفْعَلَ	يُفْعَلُ	أَفْعِلْ	إِفْعَال		مفعول
	أَكْرَمَ	يُكْرِمُ	أَكْرِمْ	إِكْرَام	(گرامی داشتن)	گرامی داشت
تَقْعِيل	فَعَلَ	يُفَعَّلُ	تَفَعَّل	تَفَعِيل	تکرار حرف دوم	متعدد کردن فعل لازم (غالباً متعدد)
	كَمَلَ	يُكَمِّلُ	كَمَلْ	تَكْمِيل	(کامل کردن)	کامل کردن
مُفَاعَلَة	فَاعَلَ	يُفَاعِلُ	فَاعِلْ	مُفَاعَلَة	الف	مفعولش به و سیله «با» ترجمه می شود.
	جَالَسَ	يُجَالِسُ	جَالِسْ	مُجَالَسَة	(همنشینی کردن)	(همنشینی می کند)
تَفَاعُل	يَتَفَاعَلُ	تَفَاعِلْ	تَفَاعِلْ	تَفَاعُل	الف - ت	در ترجمه، گاهی از الفاظ «به هم‌دیگر / به یکدیگر» استفاده می کنیم.
	[به یکدیگر] همانند	[به یکدیگر] همانند شو[ید]	[به یکدیگر] همانند شو[ید]	تَشَابَه	[به یکدیگر]	[به یکدیگر] همانند شد[ند]

سي معايي الحروف المتشبهة بالفعل ولا النافية للجنس من الأشعار المنسوبة إلى الإمام علي

اموزش قواعد و مفاهیم درس

معانی و کاربرد حروف متشبهة بالفعل

در این درس ابتدا با معانی حروف پُرکاربردی مانند إن، أَنْ، كَانَ، لَيْتَ و لَعَلَّ آشنا می‌شوید که به این حروف، «حروف مشبهه بالفعل» گفته می‌شود و سپس با «لاي نفي جنس» آشنا خواهید شد. (آله فوب دقت کنین، متوجه هی شین که اون چوار تای اولی به «ن» قائم می‌شون و دو تای آخری با هرف «ل» شروع می‌شون! ضمناً هروف مشبهه همشون تشید دارن غیر از «لیست». این ویرگی کمکتون می‌کنه بعضی از این هروف مشبهه رو با هیچ‌ای مشابه اشتباه نگیرین!). برای راحتی کار، این حروف را به دو گروه تقسیم می‌کنیم:

(الف) حروف إن، أَنْ، كَانَ و لَكَنْ

إن: این حرف باعث «تأکید» کل جمله پس از خود می‌شود و به معنای «قطعاً»، «هماناً»، «به درستی که»، «بِي گمان» و ... است و همواره در ابتدای جمله به کار می‌رود. (یادتون باشه که این هرف رو با «إن» شرعاً به معنای «اگر» اشتباه نداره! ضمناً یادتون باشه که منظور از به کار رفتن «إن» در ابتدای یه جمله، لزوماً ابتدای یه سطر نیست!

مثال **إنَّ اللَّهُ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَإِلَيْهِ الْإِحْسَانُ** الآية: ٩٠ **قطعاً** خداوند به عدالت و نیکی فرمان می‌دهد. (تو ترجمه بالا، به باي «قطعاً» هی تو زین از معادل های دیگر ش هم استفاده کنین؛ مثل «هماناً»، «به درستی که» و «بِي گمان»!) به یک مثال دیگر نیز توجه کنید:

مثال **إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيقُ أَجْزَاءَ الْمُخْسِنِينَ** الآية: ١٢٠ **بِي گمان** خدا پاداش نیکوکاران را تباہ نمی‌کند.

أَنْ: این حرف از ادات بربط و به معنای «كـه» است و همواره دو جمله را به هم پیوند می‌دهد. (مواستون **لَّهُ** به همه این هروف باشه؛ هون فیلی به هم شیوه و ممکنه اوتا رو با هم اشتباه بگیرین، این با هم أَنْ رو نباید با أَنْ ناصبه که اون هم به معنای «كـه» هست و قبل از فعل مفعار به کار هی ره، اشتباه بگیرین!).

مثال **قَالَ أَغْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ** الآية: ٢٥٩ **گفت**: می دانم **كـه** خدا بر هر چیزی تواناست. سمعت **أَنْ** ذلک الطالب مريض: **شنيدم** **كـه** آن دانش آموز، بیمار است.

توجه: **لأن**: به معنای «**زیرا**، **برای این کـه**» است و معمولاً در پاسخ به سؤال با کلمات پرسشی «لماذا، لـمـ؟ چرا؟ برای چـه؟» به کار می‌رود.

مثال: **لِمَذَا مَا سافَرْتُ بِالطَّائِرَةِ؟** پاسخ **لأن** بطاقة الطائرة غالبية. **چرا** با هوایپما سفر نکردی؟ **زیرا** بلیت هوایپما گران است.

كـان: این حرف به معنای «مانند» و «گویی» است و معمولاً برای «تشبيه» و «حدس و گمان» به کار می‌رود. (این جا هم باید خیلی دقت کنین که یه وقت **كـان** رو با **كـان** کـه از افعال ناقصه است، اشتباه نکریں!).

مثال **كـانـهـنـ الـيـاقـوـثـ وـ الـمـرجـانـ** آرـحـمنـ: ٥٨ **آنـ مـانـدـ** يـاقـوـتـ وـ مـرجـانـانـدـ. (گـويـيـ آـنـ يـاقـوـتـ وـ مـرجـانـانـدـ).

بـ **كـانـ الشـمـسـ كـرـةـ مـلـتـهـيـهـ**: **گـويـيـ** خـورـشـیدـ، كـرهـایـ فـزوـزانـ است.

جـ **كـانـ إـرـضاـءـ جـمـيـعـ التـاـسـ غـايـهـ لـاـ تـدـرـكـ**: **گـويـيـ** خـشـنـوـدـسـاخـتـنـ هـمـهـ مـرـدـمـ، هـدـفـیـ استـ کـهـ بـهـ دـسـتـ آـورـدـهـ نـمـیـشـودـ.

۴ لکن: این حرف به معنای «**ولی**» و «**اما**» است و برای «کامل کردن پیام» و «برطرف کردن إبهام جمله قبل از خود» به کار می‌رود.

مثال: الف «إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلِ عَلَى النَّاسِ وَ لِكُنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ» آل‌بقرة: ۲۴۳ بی‌گمان خدا دارای بخشش بر مردم است، **ولی** بیشتر مردم سپاس‌گزاری نمی‌کند.

ب «إِنَّ الْإِسْلَامَ دِينُ الْعِبَادَةِ وَ الْعُقْلِ وَ لِكُنْ بَعْضُ الْمُسْلِمِينَ غَافِلُونَ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ» البقرة: ۲۴۳ به درستی که اسلام دین عبادت و کار است، **ولی** برخی از مسلمانان از این موضوع غافل‌اند.

حالات‌توبگو

ضع فی الفراغ کلمةً مُناسبَةً. در جای خالی یک کلمه مناسب قرار بده.

- ۱- فَلَمَّا لَأَصْدِقَائِي: **الْفَقْلُمُ لَا يَأْتِي إِلَيَّ الصَّفَّ عَدَّاً.** (آن - إن - لأن): به دوستانم گفتتم: **همانا** معلم فردا به کلاس نمی‌آید.
- ۲- إِنْ [إن] به معنای «همانا، قطعاً و ...» در ابتدای جمله می‌آید و کل جمله پس از خود را تأکید می‌کند. (آن: که، این که) هرگز در ابتدای جمله نمی‌آید و «لأن: زیرا، چون» در پاسخ به سؤال «لماذا» یا «لم» به معنای «چرا» به کار می‌رود.]
- ۳- دَخَلَ الْأَعْبُوْنَ الْمَلْعَبَ؛ **الْحَكْمَ لَمْ يَدْخُلْهُ حَتَّى الْآنَ.** (إن - آن - لکن): بازیکنان وارد زمین بازی شدند، **ولی** داور تاکنون وارد آن نشده است.

لکن [أولاً]: «إن» در وسط عبارت به کار نمی‌رود. ثانیاً: با توجه به معنای عبارت، «آن: که» برای جای خالی مناسب نیست.]

۳- **الطَّائِرَةَ عَقَابٌ فِي الْفَضَاءِ.** (لکن - کان - آن): **گویی** هوایپما عقابی در فضا است.

کان [آن: که] و **لکن**: «ولی» هیچ‌گاه در ابتدای جمله به کار نمی‌رودند.]

۴- **أَعْلَمُ** **الْعِلْمَ نَافِعٌ.** (إن - آن - کان): می‌دانم **که** دانش سودمند است.

- ۵- **أَنْ** [إن: قطعاً، همانا] در وسط جمله به کار نمی‌رود و «کان: گویی، مانند» معمولاً برای «تشبيه» به کار می‌رود که در این عبارت، معنای درستی ندارد.]

- ۶- **لِمَادِا لَمْ يَحْضُرْ رَمِيلُكَ فِي الصَّفَّ أَمْسِ؟** **كَانَ مَرِيضاً.** (کانه - لانه - آنه): چرا همشاگردی‌ات دیروز در کلاس حاضر نشد؟ **زیرا** او بیمار بود.

لأنه [در پاسخ به سؤال «لماذا: چرا»، از «لأن: زیرا، چون» استفاده می‌کنیم.]

د) حروف «لیث» و «لعل»

لیث: این حرف به معنای «**کاش**» است و معمولاً بیانگر آرزوی دست‌نیافتی و غیرممکن است که گاهی به صورت **یا لیث: ای کاش** «نیز به کار می‌رود.

مثال: الف **وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْثِنِي كُنْتُ ثُرَابًا** آل‌بنتا: ۴۰ [یا لیث = یا لیث + نـ (نون وقايه) + یـ (یـ) و کافر می‌گوید: من خاک بودم].

ب **لَيْثُ الشَّبَابِ يَعُودُ يَوْمًا:** **کاش** جوانی، روزی برگردید.

لعل **«إِنَّا جَعْلَنَا قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ** آثرخُوف: ۳ «بی‌گمان ما قرآن را به زبان عربی قرار دادیم، **امید است** شما خردورزی کنید.»

- ۷- **لَعَلَّ حَمِيدًا يَسَافِرُ**: شاید حمید سفر کند.

مثال: ب دقت کنید که **فعل مضارع** که پس از «لیث» و «لعل» می‌آید، در فارسی معمولاً به صورت «**مضارع التزامي**» ترجمه می‌شود؛ یعنی:

لیث / لعل «+ فعل مضارع → فعل مضارع، معادل مضارع التزامي در فارسی

نکته

حرف «لعل» معمولاً برای «رجاء: امید» به کار می‌رود!

دققت کنید که **فعل مضارع** که پس از «لیث» و «لعل» می‌آید، در فارسی معمولاً به صورت «**مضارع التزامي**» ترجمه می‌شود؛ یعنی:

مثال

الف **لَعَلَّ حَمِيدًا يَسَافِرُ**: شاید حمید سفر کند.

فعل مضارع مضارع التزامي

ب **لَعَلَّ السَّلْمَ يَسْتَقِرُ فِي الْعَالَمِ**: شاید (امید است) صلح در جهان **استقرار یابد**.

فعل مضارع مضارع التزامي

ج **لَيْثٌ صَدِيقِي تَنْجَحُ فِي الْمُسَابِقَةِ**: کاش دوستم در مسابقه **پیروز شود** (برنده شود).

فعل مضارع مضارع التزامي

د **لَيْثَنِي أَشَاهِدُ جَمِيعَ مَدْنِ بِلَادِي**: کاش همه شهرهای کشورم را **بینم**.

فعل مضارع مضارع التزامي

۱- اخْتَبِرْنَفْسَكَ (خودت را بیازمای)

تَرْجِمَه هَاثِئِنَ الْأَيْتَنِ الْكَرِيمَتَنِ: (این دو آیه کریمه را ترجمه کن)

۱- «فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثٍ وَ لِكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ» آرزو: ۵۶ [كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ: نمی‌دانستید] ← معادل «ماضی استمراری منفی» [پس این، همان] روز رستاخیز (قیامت) است، ولی شما نمی‌دانستید.

(یادتون باشے که ترکیب «کان یا صیغه‌های دیگرش + لا + فعل مضارع»، معادل «ماضی استمراری منفی» هی شه!)

۲- «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفَا كَانَهُمْ بَيْنَانَ مَرْصُوصٍ» آلسنت: ۴

همانا خداوند کسانی را دوست دارد که در راه او در صفت واحد که گویا ساختمانی استوارند، می‌جنگند.

الْبَعْثٌ: رستاخیز / الْبَيْنَانَ الْمَرْصُوصُ: ساختمان استوار

۲- اخْتَبِرْنَفْسَكَ (خودت را بیازمای)

عَيْنَ اسْمَ الْحَرْوُفِ الْمُشَبَّهَةِ وَ حَبْرَاهَا: ثُمَّ اذْكُرْ إِعْرَابَهُمَا. (اسم حروف مشبهه و خبر آنها را مشخص کن، سپس اعراب آنها را ذکر کن.)

۱- لَيَتْ فَضْلَ الرَّبِيعِ طَوِيلٌ فِي بَلَدِنَا لِأَنَّ الرَّبِيعَ قَصِيرٌ هُنَا.

ای کاش فصل بهار در کشور ما طولانی باشد؛ زیرا اینجا بهار کوتاه است.

فضل: اسم لیت و منصوب / طویل: خبر لیت و مرفوع / الرَّبِيع: اسم آن و منصوب / قصیر: خبر آن و مرفوع

۲- كَانَ الْمُشْتَرِي مُتَرَدِّدٌ فِي شِرَاءِ الْبِضَاعَةِ؛ وَلِكِنَ الْبَاعِثَ عَازِمٌ عَلَى بَيْعِهَا.

گویی مشتری در خرید کالا تردید دارد، ولی فروشنده بر فروش آن مصمم است.

المُشْتَرِي: اسم کان و منصوب / متَرَدِّدٌ: خبر کان و مرفوع / الْبَاعِث: اسم لکن و منصوب / عازِمٌ: خبر لکن و مرفوع

۳- إِنْجَثْ عَنْ مَعْنَى «الْعَصَارَةِ» فِي الْمَعْجَمِ؛ لَعَلَ الْكَلِمَةُ مَكْتُوبَةً فِيهِ!

در فرهنگ لغت درباره معنی «العصارة» آبمیوه‌گیری» جستجو کن، شاید این کلمه در آن نوشته شده باشد.

الْكَلِمَةُ: اسم لعل و منصوب / مکتوبه: خبر لعل و مرفوع

خلاصه حروف مشبهه بالفعل در یک نگاه

حرف مشبهه	بار معنایی	ترجمه	نکته خاص
إن	دارای معنای تأکیدی	قطعًا، همانا، به درستی که، بی گمان	در شروع جملات می‌آید و کل جمله پس از خود را تأکید می‌کند.
آن	دارای معنای ارتباطی	که	معمولًا میان دو جمله می‌آید.
کان	دارای معنای تشبيهی	گویی، مانند	—
لکن	دارای معنای «تمکیلی» و «رفع ابهام»	ولی، اما	معمولًا میان دو جمله می‌آید.
لیت	دارای معنای آرزوی غیرممکن	کاش	لیت + مضارع = معنای «مضارع التزامي» لیت + ماضی = معنای «ماضی استمراري»
لعل	دارای معنای «احتمال» یا «امید»	شاید / امید است	لعل + مضارع = معنای «مضارع التزامي»

لای نفی جنس

«لا» در زبان عربی انواع فراوانی دارد که تاکنون با سه نوع آن آشنا شده‌اید:

۱- «لا» به معنای «نه»: این «لا» در پاسخ به کلمات پرسشی «هُلْ: آیا» و «أَ: آیا» به کار می‌رود.

مثال: **هُلْ أَنْتَ مُهَنْدِسٌ؟** پاسخ **لَا**. آنَا طَبِيبٌ.

هُلْ شَيْرَازٌ مِنْ شِيرَازِ؟ پاسخ **لَا**. تَحْنَ مِنْ أَهْوازٍ.

۲- «لا» نفی مضارع: این «لا» قبل از فعل مضارع به کار می‌رود و معنای آن را «منفی» می‌کند.

مثال: **لَا + يَكْتُبُ = لَا يَكْتُبُ**: نمی‌نویسد

۳- «لا» نفی نهی: این «لا» نیز قبل از فعل مضارع به کار می‌رود و معنای فعل مضارع را به «امر منفی» تغییر می‌دهد.

مثال: **لَا + تَرْجِعُ = لَا تَرْجِعُ**: برگرد / **لَا + تَجْلِسِينَ = لَا تَجْلِسِينَ**: ننشین / **لَا + تَدْهَبَنَ = لَا تَدْهَبَنَ**: نروید ← جمع مؤنث

وازگان

اسم

الْطَّيْنُ، الْطَّيْنَةُ: گل، سرشت	الْبَدَلُ: جانشین، «جمع: الْبَدَالُ»
الْعَصْبَ: پی، عصب، «جمع: الْأَعْصَابُ»	الْجِرْمُ: پیکر، «جمع: الْأَجْرَامُ»
الْعَظْمُ: استخوان، «جمع: الْعِظَامُ»	الْحَدِيدُ: آهن
الْلَّحْمُ: گوشت، «جمع: الْلَّحْوُمُ»	الْدَاءُ: بیماری الْمَرْضُ، الْشَّفَاءُ، الْصَّحَّةُ
الْتَّحَاسُ: مس	الْدَوَاءُ: دارو، درمان
	سِوَى: جز

وازگان تمارین و درسنامه

فعل

سَارَعَ: شتابت (مضارع: يُسَارِعُ)	أَسْرَى: حرکت داد (مضارع: يَسْرِي)
سَبَّ: دشنام داد (مضارع: يَسْبِّ)	أَفْلَحَ: رستگار شد (مضارع: يَفْلِحُ)
صَلَّ: گم شد (مضارع: يَتَصَلِّ)	أَبْرُزَ: بی‌گناه می‌شمارم [مضارع متکلم وحده) از بَرَّا: بی‌گناه شمرد (مضارع: يَبْرِزُ]
عَقَّلَ: خردورزی کرد (مضارع: يَعْقِلُ)	أَوْفَوَ: وفا کنید، پاییند باشید (امر از: أَوْفِي / يُوْفِي)
كَثَمَ: پنهان کرد (مضارع: يَكْثِمُ)	تَمَنَّى: آرزو کرد (مضارع: يَتَمَنَّى)
كُونَوا: باشید (امر از کان / يَكُونُ)	جَادَلَ: بحث کن (امر از: جَادَلُ / يَجَادَلُ)
لا ثَمِيتُوا: نمیرانید (نهی از آمات: میراَند / يَمِيَّثُ)	حَمَلَ: تحمیل کرد (مضارع: يَحْمَلُ)
ما يَلِي: آنچه که می‌آید (مضارع از: وَلَى)	حَذَّوا: بگیرید (امر از: أَحَدَ / يَأْحُدُ)

اسم

الْدَلِيلُ: راهنمای	أَسْوَأُ: بدتر / بدترین
الْأَرْبَابُ: شک	الْأَفْوَاهُ: دهان‌ها (جمع «فَم»)
الْعَصَارَةُ: آبمیوه‌گیری (اسم مبالغه)	الْأَمَّارَةُ: بسیار امرکننده (اسم مبالغه)
عَلَامٌ: بسیار دانا (اسم تفضیل)	الْبَعْثُ: رستاخیز
الْقُرْآنُ: خواندن	الْبَنِيَانُ الْمَرْصُوصُ: ساختمان استوار
الْمَقْسُدَةُ: مایه تباہی	الْحَمْرَاءُ (مؤتث): قرمز (الْأَحْمَرُ: مذکور)
الْمَوْضُلُ: رسانا	الْخَاشِعُ: فروتن
الْنَّقَادُ: نقدکنندگان (جمع «نَاقِدٌ»)	الْخَيْطُ: نخ، [رشته]

متداول

دواء	شفاء، صحة، علاج	ما تُبَصِّرُ	لا تُشَاهِدُ، لا تُنْتَظِرُ، لا تُرَى	آ	هل
دارو، درمان	درمان، تندرستی	نمی‌بینی	مشاهده نمی‌کنی، نمی‌بینی	آیا	آیا
داء	مَرَضُ، عِلَّةُ	لا تُشَعِّرُ	لا تُحْسِنُ، لا تُدْرِكُ	انْطَوَى	الْأَنْفَ
بیماری	بیماری	احساس نمی‌کنی	احساس نمی‌کنی، درک	به هم پیچیده شد	به هم پیچیده شد، پیچیده شد

متلاشف

والد	أب	جسد، جسم، بدن	جرم	تَطْئُنُ، تَرَى، تَحْسِبُ	تَزْعِيمُ
پدر	پدر	پیکر، بدن	پیکر	گمان می کنی، می پنداری	گمان می کنی
إنسان، مرءٌ انسان	إمْرِئٌ (امْرُؤٌ) انسان	أَمْثَالٌ يُكْسَانُ [هَا]	أَكْفَاءٌ يُكْسَانُ [هَا]	الْكَوْنُونُ، الْدُّنْيَا هُسْتَى، جَهَانٌ	الْعَالَمُ جَهَانٌ
أَحْصُلُ عَلَىِ كسب كن، به دست آور	فُزْبٍ كسـبـ كـنـ،ـ بـهـ دـسـتـ آـورـ	قيمة ارـزـشـ	قَدْرٌ اـرـزـشـ	الْوَالِدَةُ مَادِرَةُ	الْأُمُّ مَادِرَ
الْغَلَمَاءُ دانشمندان	أَهْلُ الْعِلْمِ دانشمندان	الْأَعْمَالُ كَارَاهَا	الْأَفْعَالُ كَارَاهَا، كَرَدَارَاهَا	يُجَيِّدُ خُوبُ انجامِ می دهد	يُخْسِنُ خُوبُ انجامِ می دهد
الْسُّلَالَةُ دوـدمـانـ	الْنِسَبُ دوـدمـانـ	لَا تَنْوِذُ نَخْوَاهُ	لَا تَنْطَلِبُ دَرْخَوَاسْتَ نَكْنَ، نَخْوَاهُ	أَمْوَاتٌ مُرْدَگَانَ	مَوْتَىٰ مُرْدَگَانَ
رَاسِخٌ استوار	ثَابِتٌ استوار	جَهَالَةُ، حَمَاقَةُ از روی نادانی و حماقت (تابخردانه)	جَهَلًا از روی نادانی (تابخردانه)	الْمُفْتَخِرُ افتخارـکـنـنـدـهـ	الْفَاجِرُ افتخارـکـنـنـدـهـ
تَرَبِيَةٌ تربيـتـ،ـ اـدبـ	أَدْبٌ ادـبـ	عَيْنُ، إِلَّا جز، به جز	سِيُّوٌ جز، به جز	١) تَشَاهِدُ، تَنْتَظِرُ ٢) تَطْئُنُ، تَحْسِبُ، تَزْعِيمُ ١) می بینی ٢) می پنداری	تَرَىٰ ١) می بینی ٢) می پنداری
		عِفَّةٌ پـاـكـادـامـنـیـ	عَفَافٌ پـاـكـادـامـنـیـ	إِفْتِخَارٌ افتخارـ	فَخْرٌ افتخارـ

متضاد

الأَضْعَرُ	الْأَكْبَرُ	كَبِيرٌ	صَغِيرٌ	دَاءٌ	دَوَاءٌ
كوجکـترـ	بـزرـگـترـ	بـزرـگـ	كـوـچـكـ	بـيـمارـيـ	دارـوـ درـمانـ
الْنِسَاءُ زنـانـ	الْرِّجَالُ مرـدانـ	أُمُّ، والِدَةُ مـادرـ	أَبٌ پـدرـ	الْأَمْهَاتُ مـادرـانـ	الْآَبَاءُ پـدرـانـ
الْجَهَالُ نـادـانـانـ	أَهْلُ الْعِلْمِ دانـشـمـنـدانـ	أَحْيَاءٌ زـندـگـانـ	مَوْتَىٰ مـردـگـانـ	جَهْلٌ نـادـانـىـ	عِلْمٌ دانـشـ
		أَخْسَنٌ بـهـتـرـ /ـ تـرـينـ	أَسْوَأٌ بـدـترـ /ـ تـرـينـ	جَهْلٌ، جَهَالَةٌ نـادـانـىـ	عَقْلٌ خـرـدـ

جمع مکسر

آفواه مفرد فَم (دهان)	مَوْتَى مفرد مِيَت، مَيَّت (مُرْدَه)	الأشعار مفرد الْشِعْر (شعر)
قلوب مفرد قَلْب (قلب، دل)	أَحْيَاء مفرد حَيٌّ (زنده)	أَكْفَاء مفرد كُفْءَة / كُفْوء (يكسان، همانند)
الزَّمَلاء مفرد الْزَمِيل (همشاگردی، هم کلاسی)	أَعْمَال مفرد عَمَل (عمل، کار)	الْأَفْعَال مفرد الْفِعْل (کار، کردار)
الْمَسَاكِين مفرد الْمِسْكِين (مسکین، فقیر، بیچاره)	نَعْمَة مفرد نِعْمَة (نعمت)	الْأَبَاء مفرد آَبَ (پدر)
حوائج مفرد حَاجَة (نیاز)	أَطْعَمَة مفرد طَعَام (غذا، خوراک)	الرِّجَال مفرد الْرَّجُل (مرد)
نُقَاد مفرد نَاقِد (ناقد، نقدکننده)	أَنْقَاد مفرد نَاقِد (ناقد، نقدکننده)	أَسْمَاء مفرد إِسْم (اسم، نام)

ترجمة درس

قيمة كُلّ أمرٍ ما يحسِّنُهُ أمير المؤمنين علی

أرزش هر انسانی به آن چیزی است که آن را به خوبی انجام می‌دهد.

مِنَ الْأَشْعَارِ الْمَنْسُوبَةِ إِلَى الْإِمَامِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

از شعرهای نسبیت داده شده به امام علی بر او درود

الْأَذَاءُ وَ الدَّوَاءُ

بیماری و دارو

فعل مضارع گاهی با حرف «ما» منفي می‌شود.	وَ لَا تَشْعُرُ	مِنْكَ	دَاؤُكَ	وَ	مَا تُبَصِّرُ	فِيَكَ	دَوَاؤُكَ
ما تُبَصِّرُ = لا تُبَصِّر	وَاحساس نمی‌کنی	از تو [است]	بیماری تو	و	نگاه نمی‌کنی	در تو [است]	دارویت
تُبَصِّرُ: مضارع مزید از باب إفعال	و احساس نمی‌کنی	بیماری تو	از تو [است]	و	نگاه نمی‌کنی	در تو [است]	دارویت
تَشْعُرُ: مضارع مجرد	دارویت در [خود] توست و [تو] نمی‌بینی و بیماریات [نیز] از [خود] توست و [تو] احساس نمی‌کنی.						

ثَرَعَمُ: مضارع مجرد	وَ لَا تَشْعُرُ	مِنْكَ	دَاؤُكَ	وَ	مَا تُبَصِّرُ	فِيَكَ	دَوَاؤُكَ
آن: از حروف مشتبهه بالفعل	و احساس نمی‌کنی	از تو [است]	بیماری تو	و	نگاه نمی‌کنی	در تو [است]	دارویت
انْطَوَى: فعل ماضی باب انفعال از ریشه «طَوَّ»	و احساس نمی‌کنی	بیماری تو	از تو [است]	و	نگاه نمی‌کنی	در تو [است]	دارویت
أَكْبَرُ: اسم تفضيل	دارویت در [خود] توست و [تو] نمی‌بینی و بیماریات [نیز] از [خود] توست و [تو] احساس نمی‌کنی.						

آیا می‌پنداری که تو پیکری کوچک هستی، در حالی که جهان بزرگ‌تر در تو به هم پیچیده شده است (گنجیده است)؟

من چِهَّة...: از جانب ... ، از نظر ...	حَوَاء	الْأَمْ	الْأَكْبَرُ	انْطَوَى	الْعَالَمُ	الْأَكْبَرُ	وَ لَا تَشْعُرُ	مِنْكَ	دَاؤُكَ	وَ	مَا تُبَصِّرُ	فِيَكَ	دَوَاؤُكَ
الأَبَاء (مفردش «الْأَبَ»): پدران، نیاکان	حَوَا [است]	مادر	پدران	همسان [هستند]	پدرشان	آدم	وَ	بِهِمْ	بِهِمْ	وَ	أَبُوهُمْ	آدَمُ	وَ
مردم از جانب پدران (نیاکان) همسان هستند: پدر آن‌ها آدم و مادر[شان] حوا است.													

«ما» خبر است برای «قدر» (مبتدا).	يَحْسِنُهُ	كَانَ	ما	أَمْرِيَ	كُلُّ	وَ	أَكْفَاءُ	الْأَبَاءُ	مِنْ جِهَّةٍ	النَّاسُ
يَحْسِنُ: مضارع مزید از باب إفعال	خوب انجام می‌دهد آن را	-	[به] چیزی است که	انسانی	هر	وَ	أَرْزَش	از جانب	مردم	همسان هستند
و ارزش هر انسانی به چیزی است که آن را به خوبی انجام می‌دهد										

و مردان (انسان‌ها) به خاطر کردارها [یشان]، نامهایی دارند. (جایگاه و ارزش انسان‌ها بستگی به عمل آن‌ها دارد).	أَسْمَاءُ	الْأَفْعَالِ	عَلَى	لِلرِّجَالِ	وَ
لـ: لام مالکیت	نامهایی [است]	کارها (کردارها)	بر، برای	برای مردان	و

۱- صرفًاً جهت اطلاع: فعل «كَانَ يَحْسِنُهُ» در مصراع اول بيت چهارم، استثنائًاً «مضارع إخباري»! (فعل «كَانَ» زائد است و صرفًاً جهت تقویت معنا به کار رفته است).

٦- بنى نوبل مختبراً ولكنَّه انفجرَ و أنهَمَ، و تسبَّبَ بِقُتْلٍ

نوبل آرميشگاهی ساخت ولی آن منفجر و ویران شد و باعث كشته شدن برادر کوچک ترش شد.

أَحْيِيهِ الْأَصْغَرِ: برادر کوچک ترش

ب. عَيْنِ الصَّحِيحِ وَ الْخَطَا حَسَبَ نَصَ الدَّرْسِ. (✅ ✎)

(درست و نادرست را براساس متن درس مشخص کن.)

١- لَمْ يَكُنْ لِاخْتِرَاعِ الدِّينَامِيتِ تَأثِيرٌ فِي تَشْهِيلِ الْأَعْمَالِ الصَّعِيبَةِ كَحَفْرِ الْأَنْفَاقِ وَ شَقِّ الْقَنَوَاتِ.

اختراع دینامیت تأثیری در آسان کردن کارهای سخت مانند کندن توپلها و شکافتین کانال‌ها نداشت.

نادرست: زیرا در متن درس آمده است: «وَ سَهَلَتْ أَعْمَالَهُ الصَّعِيبَةِ فِي حَفْرِ الْأَنْفَاقِ وَ شَقِّ الْقَنَوَاتِ ...» ✎

٢- خَافَ نَوْبِلَ أَنْ يَذْكُرَهُ النَّاسُ بِالسَّوْءِ بَعْدَ مَوْتِهِ؛ لِذَلِكَ فَقَدْ بَنَى مَوْسَسَةً «جاِيَزَةً نَوْبِلٍ».

نوبل ترسید که مردم بعد از مرگش از او به بدی باد کنند؛ برای همین، مؤسسه «جایزه نوبل» را ساخت.

درست: زیرا در متن درس آمده است: «وَ خَافَ أَنْ يَذْكُرَهُ النَّاسُ بِالسَّوْءِ». ✅

٣- الَّذِينَ حَصَلُوا عَلَى جَوَائِزِ نَوْبِلِ خِلَالِ السَّوْعَاتِ الْمَاضِيَّةِ كَانُوا كُلُّهُمْ أَهْلًا لِذَلِكَ.

کسانی که جوایز نوبل را در طی سال‌های گذشته به دست آورده‌اند، همگی شایسته آن بودند.

نادرست: زیرا در متن درس آمده است: «وَلِكِنْ هُلْ تَعْطَى الْجَوَائِزُ الْيَوْمَ لِمَنْ هُوَ أَهْلٌ لِذَلِكَ؟» که جمله به نوعی پاسخ منفی است! ✎

٤- لِكُلِّ اخْتِرَاعٍ عِلْمِيٍّ وَ اِبْتِكَارٍ فِي التَّقْنِيَّةِ وَ جَهَنَّمَ نَافِعٌ، وَ وَجْهٌ مُضِرٌّ.

هر اختراع علمی و نوآوری در فناوری، چهره‌ای سودمند و چهره‌ای زیان‌آور دارد.

درست: زیرا در متن درس آمده است: «لِكُلِّ اخْتِرَاعٍ وَ اِبْتِكَارٍ وَ جَهَنَّمٍ: وَجْهٌ نَافِعٌ وَ وَجْهٌ مُضِرٌّ!». ✅

٥- إِنَّ الْمُخْتَرَاعَاتِ الْحَدِيثَةَ سَاعَدَتِ الْبَشَرَ لِتَسْهِيلِ أُمُورِ الْحَيَاةِ.

قطعاً اختراعات جدید به بشر در آسان شدن امور زندگی کمک کرده است.

درست: زیرا تردیدی نیست در این که اختراعات جدید به آسان شدن زندگی انسان کمک می‌کنند! ✅

٦- كَانَ عَرَضُ نَوْبِلَ مِنِ اخْتِرَاعِ الدِّينَامِيتِ إِشَاعَةً الْحَرُوبِ.

هدف نوبل از اختراع دینامیت، گسترش جنگ‌ها بود.

نادرست: زیرا در متن درس آمده است: «وَ إِنْ كَانَ عَرَضُهُ مِنِ اخْتِرَاعِهِ مَسَاعِدَةً لِلإِنْسَانِ فِي مَجَالِ الْإِعْمَارِ وَ الْبَنَاءِ». ✎

الْتَّمَارِينُ

الْتَّمَرِينُ الْأُولُ: إِبْحَثْ فِي مَعْجَمِ الدَّرْسِ عَنْ كَلِمَةٍ مُنَاسِيَّةٍ لِلْتَّوْضِيحاَتِ التَّالِيَّةِ.

تشرين أول: در واژه‌نامه درس، کلمه‌ای مناسب را برای توضیحات زیر جست و جو کن.

١- أَسْلُوبٌ أَوْ فَنٌّ فِي إِنْجَازِ عَمَلٍ، أَوْ طَرِيقٌ يَحْتَضُنُ بِمَهْنَةٍ، أَوْ عِلْمٌ الصَّنَاعَةِ الْحَدِيثَةِ.

روشی یا هنری در انجام کاری، یا راهی که به یک شغل یا دانش صنعت جدید اختصاص دارد.

٢- مَمَرٌ تَحْتَ الْأَرْضِ أَوْ فِي الْجَبَلِ، طُولُهُ أَكْثَرُ مِنْ غَرَضِهِ، لَهُ مُدْخَلٌ وَ مُخْرَجٌ.

راهروی زیر زمین یا در کوه، طولش بیشتر از عرضش است، ورودی و خروجی دارد.

٣- مِنْطَقَةٌ مَرْتَفَعَةٌ فَوْقَ سَطْحِ الْأَرْضِ، أَصْعَرُ مِنَ الْجَبَلِ.

منطقه‌ای بلند بالای سطح زمین، کوچک‌تر از کوه.

٤- مَكَانٌ الْذَّهَبِ وَ الْفِيْضَةِ وَ التَّحَاسِ وَ نَحْوُهَا فِي الْأَرْضِ.

محل طلا و نقره و مس و مانند آن [اها] در زمین است.

٥- الَّذِي يَسْعَى فِي إِنْجَازِ عَمَلِهِ، وَ لَا يَسْعُرُ بِالْعَبَرِ.

کسی که در انجام کارش تلاش می‌کند و احساس خستگی نمی‌کند.

٦- وَزْنٌ يَعْدَلُ أَلْفَ كِيلُوغرَامٍ.

وزنی برابر هزار کیلوگرم است.

الْتَّمَرِينُ الثَّالِثُ: إِقْرَا النَّصَّ التَّالِي؛ ثُمَّ عَيْنِ تَرْجِمَةَ الْكَلِمَاتِ الْحَمْرَاءِ، وَ عَيْنِ الْمَطْلُوبِ مِثْكَ.

الْأَخْطَبَةُ الْمُتَنَانُ وَ الزَّابِعَةُ وَ الْعِشْرُونُ مِنْ نَهْجَ الْبَلَاغَةِ

... وَ اللَّهُ، لَوْ أَخْطَيْتُ الْأَقَالِيمِ السَّبَعَةَ بِمَا تَحْتَ أَفْلَاكِهَا عَلَى أَنْ أَخْصِيَ اللَّهَ فِي نَثْلَةٍ أَسْلَبَهَا جَلْبُ شَعِيرَةٍ، مَا فَعَلْتُ. وَ إِنَّ دُنْيَاكُمْ عِنْدِي لَأَهْوَى مِنْ وَرَقَةٍ

في فِمْ جَرَادَةٍ تَقْضَمُهَا. ما لِعَلِيٍّ وَ لِتَعَيْمٍ يَقْنَى وَ لَدَدٌ لَا تَبْقَى؟! نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ سَبَاتِ الْعَقْلِ وَ قُبْحِ الرَّلَلِ وَ بِهِ تَشَعَّبَنِ.

خطبہ دویست و بیست و چهارم نهج البلاغہ

به خدا، اگر سرزمنی‌های هفتگانه با هر چه زیر آسمان‌هاشان هست به من داده می‌شد تا در مورد مورچه‌ای از خدا نافرمانی کنم و پوست جویی را از مورچه‌ای به زور بگیرم، انجام نمی‌دادم؛ و بی‌گمان دنیايتان نزد من از برگی در دهان ملخی که آن را می‌جود، پستتر است. علی را چه کار با نعمتی که نابود می‌شود و لذتی که نمی‌ماند؟! از به خواب رفتن خرد و زشتی لغزش به خدا پناه می‌بریم و از او یاری می‌جوییم.

(تمرين دوم) متن زیر را بخوان، سپس کلمه‌های قمز (رنگ)^۱ را ترجمه کن و آن چه را که از تو خواسته شده، مشخص کن.
 (لو: اگر / اُغطیث: به من داده می‌شد / اُسلت: به زور بگیرم / جلب شعیره: پوست جویی / آهون: پست‌تر / خراوه: ملخی / تفضم: می‌جود / نعیم: نعمتی / سبات العقل: به خواب رفتن خرد / فبح الزَّلَل: زشتی لغزش / نستین: یاری می‌جوییم.)

۱- إِغْرَابُ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ . (نقش این کلمات).

تمملة: مجرور به حرف جز جلب: مفعول و منصوب العقل: مضارف الیه و مجرور

۲- نَوْعٌ فِي غَلِّ «فَعَلْتُ» وَ صِيغَتُهُ: نوع فعل: ماضی و صیغه متکلم و وحده

۳- نَوْعٌ فِي غَلِّ «تَقْضَمُ» وَ صِيغَتُهُ: نوع فعل: مضارع و صیغه مفرد مؤنث غایب

۴- جَمْعُيْنِ لِتَكْسِيرِ فِي النَّصِّ: دو جمع مکسر در متن: الأقاليم والأفلاك

۵- الْفَعْلُ الْمَجْهُولُ فِي النَّصِّ: فعل مجهول در متن: أُعطيت

۶- عَدَدُ الْأَفْعَالِ فِي النَّصِّ: تعداد فعل‌ها در متن: نه فعل: «أُعطيت - أَنْ أَعْصَيْ - أَسْلَبْ - ما فَعَلْتُ - تَقْضَمُ - يَفْنِي - لَا تَبْقَى - تَعُودُ - نَسْتَعِينُ»

المرین الثالث: صُنْعٌ فِي الدائِرَةِ الْعَدَدِ الْمُنَاسِبِ . **کلمة واحِدة زائِدة** (تمرين سوم): در دایره، عدد مناسب را قرار بده. «یک کلمه، اضافی است.»

۱- الْفَنَاءُ (کanal) ۲- ثَرَابٌ مُخْتَلِطٌ بِالْأَمْاءِ، وَ قَدْ يُسَمَّى بِذِلِكَ وَ إِنْ زَالَ عَنْهُ الرُّطْبَةُ . (خاکی آمیخته‌شده با آب و گاهی به آن نامیده

می‌شود، اگرچه رطوبت از آن برطرف شده باشد (روطوبت آن از بین رفته باشد).

۲- الْفَيْزِيَاءُ (فیزیک)

۳- الْطَّيْنُ (گل)

۴- الْتَّلَالُ (تبه‌ها)

۵- الْحَسَرَةُ تَأْكُلُ الْمَحَاصِيلَ الْزَّارِعَيَّةَ شَسْطِيْعَ أَنْ شَفَرَ مِثْرًا وَاحِدًا . (حشره‌ای که محصولات کشاورزی را

می‌خورد و می‌تواند یک متر بپردد).

۶- الْجَرَادَةُ (ملخ)

المرین الرابع: لِلتَّرْجِمَةِ . (هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ ...) (تمرين چهارم): برای ترجمه. (آیا می‌دانی که ...)

۱- تَلْفُظُ «گ» و «چ» و «ژ» مَوْجُودٌ فِي الْهَجَاجَاتِ الْعَرَبِيَّةِ الدَّارِجَةِ كَثِيرًا؟

۲- ... الْمُغَوِّلُ اسْتَطَاعُوا أَنْ يَهْجُمُوا عَلَى الصَّيْنِ رُعْمٌ بِنَاءً سُورٍ عَظِيمٍ خَوْلَهَا؟

۳- ... الْحَوْثُ يَصَادُ لِإِسْتِخْرَاجِ الرَّيْنَتِ مِنْ كَيْدِهِ لِصِنَاعَةِ فَوَادِ التَّجْمِيلِ؟

۴- نهنج برای استخراج (خارج کردن) روغن از کبدش جهت ساخت لوازم آرایش شکار می‌شود؟

۵- ... الْخَعَاشُ هُوَ الْحَيَّانُ الْلَّبُونُ الْوَحِيدُ الَّذِي يَقْدِرُ عَلَى الطَّيْرَانِ؟

۶- خفاش تنها حیوان پستانداری است که می‌تواند پرواز کند؟

۷- ... عَدَدُ النَّمَلِ فِي الْعَالَمِ يَفْوَقُ عَدَدَ الْبَشَرِ بِمَلِيُونِ مَرَّةٍ تَقْرِيبًا؟

۸- تعداد مورچه‌های [ها] در جهان تقریباً یک میلیون برابر بیشتر از تعداد آدمیان است؟

۹- ... طَيْسَفُونُ قُرْبَ بَغْدَادِ كَانَتْ عَاصِمَةً السَّاسَاتِيَّيْنِ؟

۱۰- تیسفون در نزدیکی بغداد، پایتخت ساسانیان بود؟

۱۱- ... حَجْمُ دَبِ الْبَانَدَا عِنْدَ الْوِلَادَةِ أَصْعَرُ حَجْمًا مِنَ الْفَارِ؟

۱۲- اندازه خرس پاندا هنگام تولد کوچک‌تر از موش است؟

۸- ... الْزَرَافَةُ بِكُمَاءٍ لَيَسْتُ لَهَا أَخْبَارٌ صَوْتِيَّةٌ؟

☞ زَرَافَه، [أَحِيَانِي] لَالْأَسْتُ وَتَارَهَا صَوْتِي نَدَارَد؟

۹- ... وَرَقَّةُ الرِّيَّابُونِ رَمْلُ السَّلَامِ؟

☞ بَرْگ زَيَّتون نَمَادْ صَلَحْ أَسْتَ؟

تَذَكِّرَاتِ مَهْمَمَه تَذَكِّرَاتِ مَهْمَمَه

۱- **الْتَّحْلِيلُ الصَّرْفِيُّ** يَعْنِي نُوشْتَنْ وَبِرْزَگِيَّهَا ظَاهِرِيُّ وَدَسْتُورِيُّ (سَاخْتَارِي) هَرْ كَلْمَهُ بَدْوَنْ تَوْجِهٍ بَهْ نَقْشٍ يَا جَايَگَاهَ آنْ دَرْ جَملَه.

۲- **الْمَحَلُّ الإِعْرَابِيُّ** يَعْنِي نُوشْتَنْ نَقْشٍ (جَايَگَاه) هَرْ كَلْمَهُ دَرْ جَملَه. نَقْشَهَا يَابِي مَانِندَهْ (مَبْتَداً، خَبَرُ، فَاعِلُ، مَفْعُولُ، مَضَافُ الْيَهِ، مَجْرُورُ بَهْ حَرْفُ جَرُّ، حَالُ وَ...)

۳- در عَربِيٍّ، فَاعِلُ هَمَوارَه بَعْدَ اَرْ فَعْلٍ مَيْ آيَدَه، نَهْ قَبْلَ اَرْ آنَ.

۴- بَرَای تَشْخِيصِ نَوْعِ اَسْمَ فَاعِلٍ، اَسْمَ مَفْعُولٍ، اَسْمَ مَبَالَغَه وَ...) دَرْ اَسْمَهَا جَمْعٍ بَايدَه بَهْ مَفْرَدَ آنَهَا تَوْجِهٍ كَنِيمَ، مَخْصُوصًا دَرْ جَمْعَهَا مَكْسَرَ.

نَكْتَه

در زَيَّانِ فَارَسِي بَه «الْتَّحْلِيلُ الصَّرْفِيُّ»، «تَجْزِيهٍ» وَبَه «الْمَحَلُّ الإِعْرَابِيُّ»، «تَرْكِيبٍ» گَفْتَه مَيْ شَوَّدَ.

الثَّرِينُ الْخَامِسُ : عَيْنُ الصَّحِيحَ فِي التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ وَالْمَحَلِّيِّ الْإِعْرَابِيِّ لِمَا أَشِيرَ إِلَيْهِ بِحَطٍّ.

(تَعْرِينُ پَنْجَمْ) : [أَكْرِيَنَه] دَرَسْتَ رَادَرْ تَجْزِيهٍ وَتَرْكِيبٍ آنَ چَه كَه زِيرِشْ خَطٍّ كَشِيدَه، مَشْخَصٍ كَنَه.)

الْفَعَالُ الْمَجَهِيدُونَ يَشْتَغِلُونَ فِي الْمَصْنَعِ} (كارَگَانْ تَلاَشَگَرْ دَرْ كَارَخَانَه كَارَمِي كَنِندَه). {تَجَحَّثُ الطَّالِبَاتُ فِي الْمِتْهَانِ} (دانِشْ آمُوزَانْ دَرْ اِمْتَهَانَ قَبْولَ شَدَنَدَه).

الْكَلِمَةُ	الْتَّحْلِيلُ الصَّرْفِيُّ	الْمَحَلُّ الإِعْرَابِيُّ
۱- الْفَعَالُ	أ. إِسْمٌ، جَمْعٌ تَكْسِيرٍ، إِسْمٌ فَاعِلٌ، مَعْرَفٌ بِأَلٍ، مَعْرَبٌ	مُتَنَدِّدًا وَمَرْفُوعٌ بِالْضَّمَّةِ
	ب. إِسْمٌ مَبَالَغَه، جَمْعٌ مَكَسَرٌ وَمَفْرَدَه «الْعَالِمُ»	فَاعِلٌ وَمَرْفُوعٌ بِالْضَّمَّةِ

گَرِينَهَ صَحِيحٌ: «أ»

موارد نَادَرَسْتَ در گَرِينَهَ «ب»: اَسْمَ مَبَالَغَه (اسْمَ بَرْ وَزَنْ «فَعَال») هَمِيشَه جَمْعٍ مَكَسَرٍ اَسْمَ فَاعِلٍ است؛ «عَالِم» جَمْعٍ «عَالِم»، ضَمِنَه اَسْمَ مَبَالَغَه بَرْ وَزَنْ «فَعَال» است نَهْ «فَعَال»)، فَاعِلٌ (فَاعِلٌ بَعْدَ اَرْ فَعْلٍ مَيْ آيَدَه، نَهْ قَبْلَ اَرْ آنَ؛ ضَمِنَه اَسْمَ دَرْ شَروعَ جَملَه نَقْشَه مَبَدَّدَه رَادَرَدَه).

الْكَلِمَةُ	الْتَّحْلِيلُ الصَّرْفِيُّ	الْمَحَلُّ الإِعْرَابِيُّ
۲- الْمَجَهِيدُونَ	أ. إِسْمٌ فَاعِلٌ، جَمْعٌ مَذَكَّرٌ سَالِمٌ، مَعْرَفٌ بِأَلٍ	صَفَّهَ وَمَرْفُوعَه بِالْتَّبَعَيَّه لِمَوْصُوفَهَا
	ب. إِسْمٌ مَفْعُولٍ، مَثَنَى، مَذَكَّرٌ، نَكَرَهَ، مَبِينَيٌّ	مُضَافٌ إِلَيْهِ وَمَجْرُورٌ بِـ «وَ» فِي «سُونَ»

گَرِينَهَ صَحِيحٌ: «أ»

موارد نَادَرَسْتَ در گَرِينَهَ «ب»: اَسْمَ مَفْعُولٍ (اسْمَ فَاعِلٌ مَدَّه وَلَيْ اَسْمَ مَفْعُولٍ مَدَّه)، مَثَنَى (انِ - يَنِ)، نَكَرَهَ، مَبِينَيٌّ، مَضَافُ الْيَهِ وَمَجْرُورُ بَهْ «وَ» در «ون» («وَ» در جَمْع مَذَكَّر سَالِم نَشَانَه مَرْفَوع بَودَنَه است).

الْكَلِمَةُ	الْتَّحْلِيلُ الصَّرْفِيُّ	الْمَحَلُّ الإِعْرَابِيُّ
۳- يَشْتَغِلُونَ	أ. فِعْلٌ، جَمْعٌ مَذَكَّرٌ غَائِبٌ، ثَلَاثَيٌّ مَزِيدٌ مِنْ بَابِ إِفْتِعالٍ، مَغْلُومٌ، لَازِمٌ	حَبْرٌ
	ب. فِعْلٌ مَضَارِعٌ، جَمْعٌ مَذَكَّرٌ مَخَاطَبٌ، مَجْهُولٌ، ثَلَاثَيٌّ مَجَرَّدٌ، مَتَعَدٌ	فَاعِلٌ

گَرِينَهَ صَحِيحٌ: «أ»

موارد نَادَرَسْتَ در گَرِينَهَ «ب»: جَمْع مَذَكَّر مَخَاطَب (فَعِل مَضَارِع مَخَاطَب اولَش با «ت» شَروع بَودَنَه)، مَجْهُول (مضارع مَجْهُول: مَدَّه مَانِندَه: يَقْعُل)، مَجَرَّد (مَجَرَّد فَعِل اَسْتَ كَه بَه هِيج بَاهِي نَرْفَتَه)، مَتَعَدَّ (اِنِ فَعِل مَفْعُول بَذِير نَيْسَتَه)، فَاعِل

الْكَلِمَةُ	الْتَّحْلِيلُ الصَّرْفِيُّ	الْمَحَلُّ الإِعْرَابِيُّ
۴- الْمَصْنَعِ	أ. إِسْمٌ مَفْعُولٍ، مَفْرَدٌ، مَعْرَفٌ بِأَلٍ	مُضَافٌ إِلَيْهِ وَمَجْرُورٌ
	ب. إِسْمٌ مَكَانٌ، مَفْرَدٌ، مَذَكَّرٌ، مَعْرَفَه	مَجْرُورٌ بِحَرْفِ جَرٍ (فِي الْمَصْنَعِ: جَارٌ وَمَجْرُورٌ)

گَرِينَهَ صَحِيحٌ: «ب»

موارد نَادَرَسْتَ در گَرِينَهَ «أ»: اَسْمَ مَفْعُولٍ («مَصْنَع» بَرْ وَزَنْ «مَفْعَل» اَسْمَ مَكَان اَسْتَ)، مَضَافُ الْيَهِ (مَضَافُ الْيَهِ نِيَاز دَارَد بَه دَو اَسْمَ پَشَت سَر هَم كَه اوَلِي ال وَتَوْيَن نَكِيرَد وَدَوْمِي مَجْرُور باَشَد، مَانِندَه: بَابُ الْمَصْنَعِ)

الْكَلِمَةُ	الْتَّحْلِيلُ الصَّرْفِيُّ	الْمَحَلُّ الإِعْرَابِيُّ
۵- نَجَحَتْ	أ. فِعْلٌ مَاضٍ، مَفْرَدٌ مَذَكَّرٌ مَخَاطَبٌ، ثَلَاثَيٌّ مَزِيدٌ مِنْ بَابِ إِفْعَالٍ، مَجْهُولٌ	
	ب. فِعْلٌ مَاضٍ، مَفْرَدٌ مَؤَنَّثٌ غَائِبٌ، ثَلَاثَيٌّ مَجَرَّدٌ، مَغْلُومٌ، لَازِمٌ	

گَرِينَهَ صَحِيحٌ: «ب»

موارد نَادَرَسْتَ در گَرِينَهَ «أ»: مَفْرَد مَذَكَّر مَخَاطَب (نَجَحَتَ)، ثَلَاثَيٌّ مَزِيد اَرْ فَعَال (اِنِ فَعِل مَجَرَّد اَسْتَ، زِيرَا بَه هِيج بَاهِي نَرْفَتَه)، مَجْهُول (ماَضِي مَجْهُول: مَدَّه مَانِندَه: فَعِل)

٦- يوم العدال على الظالم أشد من يوم الجور على المظلوم. روز عدالت برای ستمگر از روز ستم برای ستمدیده شدیدتر (بدتر) است.

اسم فاعل ← ظالم / اسم مفعول ← مظلوم / اسم تفضيل ← أشد

ب) يوم: مبتدا و مرفوع / العدل: مضافق إليه و مجرور / أشد: خبر و مرفوع / يوم: مجرور به حرف جر / المظلوم: مجرور به حرف جر

ب. أغرب ما أشير إليه يخط.

(ب. آن چه را که زیرش خط کشیده شده ترکیب کن (نقش و اعراض را بیان کن).

سؤال‌های امتحانی

سؤال‌های ترجمه محور

١- ترجم الكلمات التي تحتها خط:

ب) مرّت الأيام. (نهایی فرداد ٩١)

الف) ما أسرع إثمار هذه الشجرة. (نهایی دی ۱۰۰)

د) كانت رسول الله ﷺ أخذت من الرضاعة: (نهایی دی ٩٧ و دی ٩٩)

ج) إنزع رسول الله ﷺ. (نهایی دی ٩١)

(نهایی فرداد ٩١، دی ٩٨ و دی ١٠٠)

٢- الف) عين المتضاد والمترافق:

«الولد / الرجوع / إنسع / قعد / اليمين / الغروب / الصبي / الشمال / ضاق / العودة»

ب) انتخاب الكلمتين المتضادتين والكلمتين المترافقتين من بين الكلمات التالية: (كلمتان زائدتان)
أَخْدَ / رَحْضُ / السِّرَاءُ / صَارُ / الدَّاءُ / غَلَّا / أَصْبَحَ / أَعْطَى / الْفَظُّ / الْبَيْعُ»

(نهایی دی ٩٧، فرداد ٩٩، شهریور ٩٩ و دی ٩٩)

٣- عين الكلمة الغريبة في المعنى:

(نهایی شهریور ٩٩، شهریور ١٤٠٠ و دی ١٤٠٠)

٣) الكلاب

٢) القصير

(الف) الأفراس

(نهایی دی ٩٩)

٣) الأمرد

٥) الأشود

(٤) الدناب

(نهایی دی ٩١)

٣) النوم

٢) الشات

(ب) اليافع

(نهایی شهریور ٩١)

٣) السروال

٥) الوعاء

(٤) العجوز

- ج) ١) السستق
٤) العنب
٥) التفاح
٢) الجوز
٣) القميص
٤) الرداء

٤- الف) أكتب المفرد أو الجمجم للأسماء التالية:

العجوز:
المسائل:
القصص:
التمر:
(نهایی شهریور ٩٩)

ب) أكتب جمع الكلمة: أحسنت يا شيخ:
.....

٥- ترجم العبارات بالفارسية:

الف) راح نحو والدي فقبله الأب وأجلسه عنده.

ب) كانت الشيماء تحضن النبي ﷺ صغيراً و تلاعنة.

ج) أمر أبو شرون أن يعطي الفلاح ألف دينار.

د) «فيما رحمة من الله لنت لهم ولو كنت فطاً عليه القلب لأنفسوا من حولك»

ه) كُلِّ وعاءً يضيق بما جعل فيه إلا وعاء العلم فإنه يتسع.

و) «فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ»

ز) «إن الإنسان الذي خسر إلا الذين آمنوا و عملوا الصالحات»

ح) كُلِّ شيء يرخص إذا كثر إلا الأدب، فإنه إذا كثر غلا.

ط) أسلمت الشيماء فاختارت قومها و دعتهم إلى الإسلام و بيئت أخلاق النبي ﷺ لهم.

ي) رأى النبي ﷺ رجالاً لم يقبل إلا ابنته.

ك) عرف النبي ﷺ الشيماء وأكرّمها وبسط لها رداءه.

(نهایی شهریور ۱۴۰۰)

(نهایی فرداد ۹۸)

(نهایی فرداد ۹۹)

(نهایی فرداد ۱۴۰۰)

ل) ما من رَجُلٍ يَعْرِشُ عَرْسًا إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ.

م) الْعَيْنُ الَّتِي فَاقْتُلَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَ سَهْرَتْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَبْكِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

ن) كَانَ الرَّجُلُ يَعْرِشُ فَسِيلَةً جُوزٍ وَ يَأْمُلُ أَنْ يَعِيشَ زَمْنًا طَوِيلًا.

س) مَا شَاهَدَ أَنُوْشِروَانَ فِي الطَّرِيقِ إِلَّا عَجَوَأً يَعْرِشُ فَسِيلَةً جُوزٍ.

۶- انتخاب الترجمة الصحيحة:

الف) مَا عَرَسْتُ إِلَّا فَسِيلَةً نَخْلٍ.

۱) هیچ چیزی جز نهال خرمایی نکاشتم.

ب) أَنَا وَالدُّهَا فَلَمْ يَقْبِلُهَا وَ لَمْ يَجْلِسْهَا عِنْدَهُ.

۲) ولی پدرش او را نمی بوسد و او را نزد خود نمی نشاند.

ج) قَبَّلَ الْوَلَدَ وَالدَّهَ.

۳) فرزند، پدرش را بوسید.

د) نَحْنُ نَعْرِشُ أَشْجَارًا لِكِي يَأْكُلُ مِنْ ثِمَارِهَا الْآخِرَونَ.

۴) ما درختانی را می کاریم تا دیگران از میوه هایش بخورند.

ه) لَمْ يَشَاهِدِ الرَّسُولُ هَنَاكَ إِلَّا جَمَاعَتِينَ.

۵) پیامبر آن جا جز دو گروه نمی دید.

و) «لَا يَبِسَ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ»

۶) از رحمت خداوند فقط گروه کافر نالمید می شوند.

ز) كَانَ فِي الْمَسْجِدِ جَمَاعَةٌ يَتَقَفَّهُمْ.

۷) گروهی در مسجد بودند که دانش فرامی گرفتند.

۷- كَمَلَ الْفَرَاغَاتِ فِي التَّرْجِمَةِ الْفَارِسِيَّةِ:

الف) أَخْذَ يَدَيْتِهِ وَ قَبَّلَهَا وَ أَجْلَسَهَا عِنْدَهُ.

دست دخترش را گرفت و او را و او را نزد خود

ب) أَلَا تَعْلَمُ أَنَّهَا لَا تُثْبِرُ عَادَةً إِلَّا بَعْدَ عَشْرِ سَوَّاًتِ

آیا که آن معمولاً مگر پس از ده سال.

ج) أَعْنَقَ رَسُولُ اللَّهِ الشَّيْمَاءَ وَ أَرْسَلَهَا إِلَى قَوْمِهَا بِإِعْزَازٍ.

رسول خدا شیما را و او را با به سوی قومش فرستاد.

د) الَّذِينَ يَقْمِمُونَ الْجَاهِلَ هُؤُلَاءِ أَفْضَلُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ.

کسانی که نادان را اینان نزد فرستاده خدا

۸- تَرْجِمَ الأَفْعَالِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطَّ:

الف) أَمْرَ أَنُوْشِروَانَ أَنْ يُعْطِي لِلْفَلَاحِ أَلْفَ دِينَارٍ.

ب) الْأَبُ لَمْ يَقْبِلْ بِنْتَهَا فَانْزَعَ حَرَسُ رَسُولِ اللَّهِ.

ج) إِنَّ أَنُوْشِروَانَ كَانَ قَدْ شَاهَدَ شَجَرَةً لَا تُثْمِرُ إِلَّا بَعْدَ عَشْرِ سَنَوَاتٍ.

د) لَمْ يُصَدِّقُوا قَوْلَ الشَّيْمَاءِ وَلَكِنَّ النَّبِيَّ عَرَفَهَا.

ه) قَاتَلَ الْأَعْدَاءَ.

سؤالهای قاعده محور

۹- عَيْنُ الْفَعْلِ الْمُنَاسِبِ لِلْفَرَاغِ:

الف) أَمْسِ كُتْبَكِ إِلَّا كِتَابَ الْلُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ. (ما طالعت - لا يطالع - لا تطالع)

ب) كَانَ الطَّلَابُ إِلَى كَلَامِ أَسْتَاذِهِمْ. (تَسْتَمِعُ - يَسْتَمِعُ - يَسْتَمِعُونَ)

ج) جَمِيعُ الطَّلَابِ فِي صَالَةِ الْامْتِحَانَاتِ إِلَّا جَوَادًا. (حَضَرَ - حَضَرَتْ - حَضَرُوا)

(نهایی دی ۹۸)

(نهایی دی ۹۹)

(نهایی شهریور ۱۴۰۰)

١٠- مَيْزِي فِي الْعَبَارَاتِ التَّالِيَةِ:

- الف) المستثنى و المستثنى منه و المضاف إليه: حضر الزُّملاء في صالة الامتحان إلَّا حامداً.
 ب) المستثنى و المستثنى منه: ما قال أتوشروان للفلاح شَيئاً إلَّا كلاماً.
 ج) المستثنى و المستثنى منه: «إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي حُسْرٍ إِلَّا الَّذِينَ آتَمُوا»
 د) المستثنى و المستثنى منه: ما حَفِظَ التَّلَامِيدُ الْقُصْبِيَّةَ إلَّا كاظماً.

١١- عَيْنِ الْجَمْلَةِ الَّتِي لَيْسَ فِيهَا الْمَسْتَثْنَى مِنْهُ:

- (نهائي دى ٩٨) ٢) لا ييأس من زوح الله إلَّا القومُ الْكَافِرُونَ

- (نهائي دى ٩٩) ٢) حلَّ الطَّلَابُ مَسَائِلَ الْرِّيَاضِيَّاتِ إلَّا مَسَالَةً

- (نهائي شوربور ١٤٠٠) ٢) يا حبيبي! لا تَقْلُ إلَّا الْحَقَّ أَبْدًا

- (نهائي فرداد ١٤٠٠) ٢) وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إلَّا لَعْبٌ وَلَهُوَ

- (نهائي شوربور ٩٨) ٢) كُلُّ شَيْءٍ هَالَّكُ إلَّا وَجْهَهُ

- الف) ١) كُلُّ شَيْءٍ يَنْقُضُ بِالْإِنْفَاقِ إلَّا الْعِلْمُ.

- ٣) يَغْفِرُ اللَّهُ الذَّنْبَوْ إلَّا الشَّرُكُ بِاللَّهِ.

- ب) ١) مَا حَفِظَ الْقُصْبِيَّةَ إلَّا كاظمٌ.

- ٣) إِشْتَرَيْتُ أَنْوَاعَ الْفَاكِهَةِ إلَّا الْأَنَانَسَ.

- ج) ١) لَا تَعْلَمُ زَمِيلَاتِي الْلُّغَةَ الْفَرْنَسِيَّةَ إلَّا غَطَّاشَةً.

- د) ١) فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إلَّا إِبْلِيسَ

١٢- عَيْنِ الْجَمْلَةِ الَّتِي فِيهَا الْمَسْتَثْنَى مِنْهُ:

- ١) وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إلَّا لَعْبٌ وَلَهُوَ

- ٣) مَا اشْتَرَى الْوَالَّدُ لِلْبَيْتِ إلَّا الْفَاكِهَةَ.

١٣- تَرْجِمِ الْكَلْمَاتِ التَّالِيَةَ مَعَ بَيَانِ تَوْعِيْهَا: (نَوْعُ الْفِعْلِ وَنَوْعُ الْأَسْمِ)

- الف) أَسْرَعُوهُ: ج) تَظَاهَرُ: ب) أَسْرَعُوهُ:

- ح) الْمَظَاهِرُ: ز) الْمَتَظَاهِرُ: و) الْمَسْجَعُ: ه) الْمَعْنَى:

- ١٤- تَرْجِمِ «إِثْمَارٌ» وَ«أَثْمَارٌ»، ثُمَّ اكْتُبِ الْفَرْقَ بَيْنَهُمَا:

- ١٥- عَيْنِ نَوْعِ الْكَلْمَاتِ: اسْمُ الْفَاعِلِ / اسْمُ الْمَكَانِ / اسْمُ الْمَفْعُولِ / اسْمُ التَّفْصِيلِ

«كَانَ فِي الْمَسْجِدِ جَمَاعَتَانِ / يَوْمَ الْعُدْلِ عَلَى الظَّالِمِ أَشَدُّ مِنْ يَوْمِ الْجَوْرِ عَلَى الْمَظْلومِ»

- ١٦- عَيْنِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِلْكَلْمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطًّا:

- الف) كُلُّ شَيْءٍ هَالَّكُ إلَّا وَجْهَهُ

- ب) إِشْتَرَى الْوَالَّدُ أَنْوَاعَ الْفَاكِهَةِ إلَّا الْأَنَانَسَ.

١٧- عَيْنِ الْجَمْلَةِ الصَّحِيحَةِ وَغَيْرِ الصَّحِيحَةِ حَسْبَ الْحَقْيَقَةِ وَالْوَاقِعِ:

- الف) فِي غَزَوَةِ بَدْرٍ وَقَعَتِ الشَّيْءَاءِ أَسْرِيرَ بَيْدِ الْمُسْلِمِينَ.

- ب) كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُحِبُّ الْأَطْفَالَ.

١٨- عَيْنِ الْكَلْمَةِ الصَّحِيحَةِ لِلْعَبَارَاتِ:

أَعْنَقَ - الرَّدَاءُ - الْعَجُوزُ - الْجَوْزُ

- (نهائي دى ٩٧، فرداد ٩٨، شوربور ٩٩، شوربور ١٤٠٠)

- (نهائي دى ٩٩)

- (نهائي شوربور ٩٨ و فرداد ٩٩)

- (نهائي فرداد ١٤٠٠)

- الف) ثُمَرَّةُ قِشْرَهَا صَلْبَّ وَغَيْرُ صَالِحٍ لِلْأَكْلِ، يَكْسِرُ لِتَنَاؤِهَا.

- ب) قطعةٌ مِنْ قِمَاشٍ يَلْبِسُ فَوْقَ الْمَلَابِسِ، كَالْعَبَاءَةِ.

- ج) جَعَلَهُ خَرَاً وَأَخْرَجَهُ مِنَ الْعِبُودِيَّةِ.

- د) الرَّجُلُ أو الْمَرْأَةُ الْكَبِيرَةُ فِي السَّنَنِ.

١٩- إِقْرَأُ النَّصَّ التَّالِيِّ، ثُمَّ أَجِبُ عَنِ الْأَسْلَئَةِ:

ما دَحَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي مَسْجِدٍ إلَّا وَحِيداً. وَمَا كَانَ فِي الْمَسْجِدِ إلَّا جَمَاعَتَانِ جَالِسَتَانِ: جَمَاعَةٌ يَتَعَقَّهُونَ وَجَمَاعَةٌ يَدْعُونَ اللَّهَ؛ فَقَالَ: كِلاهُمَا إِلَى خَيْرٍ أَمَا هُؤُلَاءِ أَفْضَلُ لِآتَهُمْ يَقْهُمُونَ الْجَاهَلَ، بِالْتَّعْلِيمِ أَرْسَلْتُ.

- الف) ما هو سبب إِرْسَالِ النَّبِيِّ؟

- ب) كم جماعةً كان في المسجد؟

- ج) كيف كان الرَّسُولُ عَنْدَ الدُّخُولِ فِي المسجدِ؟

- د) أَكْتُبِ الْمَحَلِ الْإِعْرَابِيِّ لِمَا تَحْتَهَا خَطًّا.

- هـ) تَرْجِمِ «ال» فِي الْكَلْمَةِ «الْمَسْجِدِ».

پاسخ سؤال های امتحانی

ص) پرنده در برابر حیوان درنده (شکارچی) و نمود می کند که بالش شکسته است.

ق) ایجاد زباله های (پسماندهای) صنعتی از جمله تهدید کنندگان نظام طبیعت است.

ر) کارشناس، مزرعه را به شدت مراقبت کرد.
۶- ترجمه درست را انتخاب کن.

الف) گزینه «۱» (مفعول مطلق + مضاف الیه = معنای «ماندی، همچون و ...»)

ب) گزینه «۲» (أولاً: فرزندانش ← جمع / بالغًا: بسیار) در ترجمه فارسی جاهای خالی را کامل کن.

الف) فریب - پرواز می کند / ب) آلدگی - اسیدی

۸- فعل هایی را که خط زیرشان کشیده شده، ترجمه کن.

الف) بحث نکنید (ب) باید بخوانیم - تا آگاهی یابیم (ج) نشان دهید - آفرید (د) فعل ها را ترجمه کن: ۱- فرستاده بود - ۲- نفرستادیم

۹- برای جای خالی فعل مناسب را مشخص کن.

الف) تخلص (ماضی متکلم وحده با توجه به ضمیر «ی: متکلم وحده» در «اینی»)

ب) یُذَكَّرُ (با توجه به «المؤنات: جمع مؤنث» به فعل جمع مؤنث و غایب نیاز داریم).

۱۰- در عبارت های زیر تشخیص بدده:

۱- ... مفعول مطلق و نوع آن را ...

الف) مُرَاقِبَةً: مفعول مطلق تأکیدی / ب) إِسْتَغْفَارًا: مفعول مطلق نوعی (دارای صفت) / ج) إِهْتِمَامًا: مفعول مطلق نوعی (دارای صفت) /

د) مُشَاهَدَةً: مفعول مطلق نوعی (دارای صفت) / ه) طَيَّرَانًا: مفعول مطلق نوعی (دارای صفت)

۲- مفعول مطلق و نوع آن و صفت را

و) ذَكْرًا: مفعول مطلق نوعی (دارای صفت) / کثیرًا: صفت / ز) قراءةً: مفعول مطلق نوعی (دارای صفت) / دقیقةً: صفت / ح) نومًا: مفعول

مطلق تأکیدی / المدفون: صفت (برای التسمُّك)

۱۱- در عبارت های زیر «اسم مکان و اسم مفعول» را مشخص کن.

الف) الموجودات: اسم مفعول / ب) المحمول: اسم مفعول / المزرعة: اسم مکان

۱۲- درست را در تجزیه و ترکیب (نقش) آنچه را که زیرش خط کشیده شده، مشخص کن.

الف) گزینه «۱» (این فعل مزید و مجھول است؛ بنابراین دارای نایب فعل است).

ب) گزینه «۲» (تنزیلاً مصدر فعل جمله است و با آن دارای ریشه مشترک است).

۱۳- نقش کلماتی را که زیرش خط کشیده شده، مشخص کن.

الف) تکلیماً: مفعول مطلق تأکیدی

ب) الصَّدِيقُ: نایب فاعل / بِسَبِّ: جاز و مجرور

۱- کلماتی را که خط کشیده شده، ترجمه کن.

الف) قَرَرَ: تصمیم گرفت ب) مَأْدِبة: سفره میهمانی

ج) السَّمَاح: اجازه دادن د) هُنَاك: وجود دارد

۲- (الف) متضاد و مترادف را مشخص کن.

الدَّاء (بیماری) ← المَرَض (بیماری) / المَزَارِع (کشاورز) ← الفَلاح (کشاورز) / لَيَلًا (شب) ← نَهَارًا (روز)

ب) در جای خالی دو کلمه متضاد و دو کلمه مترادف را بنویس.

العام (سال) ← السَّنَة (سال) / يَنْفَضُ (کم می شود) ← يَزَدَادُ (افزایش می یابد)

۳- کلمه ناهمانگ در معنا را مشخص کن.

گزینه «۳»: المزرعة؛ سه کلمه دیگر به معنای «کشاورز» است.

۴- (الف) جمع کلمه را بنویس: حَبَّير ← خبراء (کارشناسان)

ب) مفرد کلمه را بنویس: الْمَطَاعِم ← المقطعم (رستوران)

أَفْرَاخ ← فَرَخ (جوجه) / الْبَوَّمَات ← البوماء (جد)

أمطار ← مَطَر (باران)

۵- جملات زیر را ترجمه کن.

الف) به زیبایی صبر کن.

ب) کشاورز دید که تعدادی از جغدها نزدیک مزرعه (کشتار) زندگی می کردند.

ج) برخی پرندگان گاهی برای راندن شکارچی خویش از لانه خود به چاره اندیشی هایی پناه می برند.

د) بی گمان ما بر تو قرآن را قطعاً نازل کردیم.

ه) جغدها موش های باغ را خوردند و محیط زیست به حالت طبیعی اش برگشت.

و) نزد کارشناس کشاورزی رفت و از او مشورت خواست.

ز) جغدها علاوه بر جوجه ها از موش های کشتزار تغذیه می کردند.

ح) گمان نکردم مهمانی مردمی را بپذیری که تهیید ششان رانده و ثروتمندانشان دعوت شده است.

ط) جغدها به جوجه ها بدون شک حمله می کردند و آن ها را می خوردند.

ی) و فرشتگان قطعاً فرود آورده شدند.

ک) خداوند برای طبیعت، نظم و ترتیبی آفریده که بر همه موجودات حکم می راند.

ل) روزی کشاورز ملاحظه کرد که تعداد جوجه های پرندگان به تدریج کم می شود.

م) حکایت می شود که کشاورزی مزرعه بزرگی داشت که در آن سبزیجات (سبزیجاتی) بود.

ن) شروع به فکر کردن کرد: چرا تعداد جغدها در کشتزار بسیار زیاد شدند؟

س) همانا امامت ان از دنیايش به دو جامه کنهه اش و از خوارکش به دو قرص ناش بستنده کرده است.

ع) کشاورز مانند ستمگران به نظام طبیعت دست درازی کرد.

ف) انسان به طبیعت در فعالیت هایش بسیار ستم کرد.

۱ معانی حروف مشبّهة بالفعل ولای نفی جنس

حروف مشبّهة بالفعل

به حروفی مانند «إنَّ، أَنَّ، كَانَ، لَكِنَّ، لَيْتَ، لَعَلَّ» حروف مشبّهة بالفعل گفته می‌شود. این حروف بر سر جملة اسمیه (مبتدا + خبر) می‌آیند و اعراب مبتدا را از «مرفوع» به «منصوب» تغییر می‌دهند. در چنین حالتی به مبتدا (اسم یا ضمیری که پس از حروف مشبّهة بالفعل می‌آید)، اسم حروف مشبّهة بالفعل، و به خبر، خبر حروف مشبّهة بالفعل می‌گوییم.

مثال	الرِّياضَةُ مُفَيَّدَةٌ لِّلصَّحَّةِ.	+ إنَّ
مبتدأ و مرفوع	فبر و مرفوع	

اینک به کارکرد و ترجمه آن‌ها دقت کنید:

إنَّ: قطعاً، همانا، به درستی که، بی‌گمان **تأکیدکننده کل جمله** پس از خود

مثال إنَّ اللَّهُ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ: بی‌گمان خداوند گناهان را می‌آمرزد.

أَنَّ: که **پیونددۀندۀ دو جمله** **مثال عَلِمْتُ أَنَّ حَسَنًا مَرِيضٌ**: دانستم که حسن مریض است.

كَانَ: گویی، مانند **تشبیه‌کننده** **مثال كَانَ الْفَرَاشَةَ زَهْرَةً**: گویی پروانه، گل است. ۲

لَكِنَّ: ولی **کامل‌کردن پیام / بربط‌کننده ابهام** **مثال قَدِ اسْتَيقَطَ مُحَمَّدٌ، لِكَنَّهُ مَرِيضٌ**: محمد از خواب برخاسته است، ولی او بیمار است.

لَيْتَ: کاش **بيانگر آرزو** **مثال لَيْتَ الشَّبَابَ يَعُودُ يَوْمًا**: کاش روزی جوانی برگردد!

لَعَلَّ: شاید؛ امید است **بيانگر «احتمال» یا «امید»** **مثال لَعَلَّ اللَّهُ يَغْفِرُ ذُنُوبَنَا**: امید است (شاید) خداوند گناهانمان را ببخشاید.

نکته

فعل مضارع پس از **لَيْتَ** و **لَعَلَّ** به صورت «مضارع التزامي» ترجمه می‌شود.

مثال الف **لَعَلَّ عَلَيَا يَسْافِرُ**: شاید علی سفر کند.

فعل مضارع التزامي مضارع التزامي

«فعل ماضی» پس از **لَيْتَ** به صورت «ماضی استمراری» یا «ماضی بعيد» ترجمه می‌شود. (اغلب «ماضی استمراری»)

مثال **لَيْتَ صَدِيقِي اِنْتَعَدَ عَنِ الْكَسْلِ**: کاش دوستم از تنبیلی **دوری می‌کرد** (دوری کرده بود).

ماضی بعيد ماضی استمراری

لای نفی جنس

این «لا» فقط بر سر «اسم» می‌آید (نه بر سر فعل)!

فرمول: **لا** + اسم فتحه‌دار «ـ» + در ترجمه **هیچ نیست**.

مثال لا **مِيرَاثُ كَالْأَذْبِ**: **هیچ** میراثی مانند ادب نیست.

اسم فتحه‌دار تکره

نکته

اسم فتحه دار پس از «لا» در زبان فارسی به شکل «نکره» ترجمه می‌شود!

۱- اسم لای نفی جنس (اسمی که پس از «لا»ی نفی جنس می‌آید)، بدون «ال» و معمولاً دارای فتحه «ـ» است، ولی خبر آن در صورتی که اسم ظاهر باشد، مانند خبر در جمله اسمیه بدون تغییر در اعراب، «مرفوع» باقی می‌ماند.

مثال لا مُصَبِّبَةً أَعْظَمَ مِنَ الْجَهْلِ.

اسم لا بدون «ال» و فبر لا،
لای نفی پنس دارای فتحه مرفع

گاهی خبر لای نفی جنس حذف می‌شود.

مثال لا إِلَه إِلَّا اللَّهُ در اصل لا إِلَه إِلَّا اللَّهُ.

فبر هدف شده
لای نفی پنس

- ۱- لا پاسخ منفی (در پاسخ به سؤال «هل» یا «أ») **مثال هل أَنْتَ طَالِبٌ؟ لا، أَنَا مُعَلِّمٌ.** آیا تو دانش آموز هستی؟ نه، من معلم.
- ۲- لا لای نفی مضارع (برای منفی کردن فعل مضارع) **مثال لا أَذَهَبَ الْيَوْمَ إِلَى الْمَدْرَسَة.** امروز به مدرسه نمی‌روم.
- ۳- لا لای نهی (برای ساختن «فعل نهی» که آخر فعل مضارع را تغییر می‌دهد، به جز جمع‌های مؤنث را.) **مثال لا تَأْكُلْ هَذِهِ الْفَاكِهَةَ الْمَلَوَّثَة.** این میوه آلوده را نخور.

انواع لا

نکته لای نهی در صیغه‌های «غایب» و «متکلم» به صورت «نباید» ترجمه می‌شود.

مثال لا يَأْكُلْ مُحَمَّدَ هَذِهِ الْفَاكِهَةَ الْمَلَوَّثَة. محمد نباید این میوه آلوده را بخورد.

- ۴- لا لای نفی جنس (لا + اسم فتحه دار «ـ» بدون «ال» و «تبین») **مثال لا كَنْزٌ أَنْفَعُ مِنَ الْقَنَاعَة. هیچ گنجی سودمندتر از قناعت نیست.**

حال

به «اسم» یا «جمله‌ای» که حالت یک «اسم» را هنگام انجام فعل بیان می‌کند، «حال» می‌گوییم که در زبان فارسی معادل «قید حالت» است!

به اسمی که «حال»، حالت را بیان می‌کند، مرجع حال (صاحب حال) می‌گوییم که برخلاف حال همواره یک اسم «معرفه» است و این اسم معرفه معمولاً یا «فاعلی» جمله است یا «مفعول» آن و یا

مثال رَأَيْتُ الطَّلَابَ فِي سَاحَةِ الْمَدْرَسَةِ ضَاحِكِينَ: داش آموزان را در حیاط مدرسه **خندان** دیدم.
قید حالات
حال (نکره)
مفعول (مرجع حال)

نکته

بهترین و راحت‌ترین روش برای تشخیص «مرجع حال» استفاده از معنای عبارت است؛ یعنی باید بینیم این حال جمله، حالت

چه کسی» یا «چه چیزی» را بیان می‌کند که آن کس یا آن چیز همان «مرجع حال» است!

(به عنوان مثال، تو بمله بالا باید بینیم کی یا په کسایی دارن می‌شنیدن که پاسخش فیلی ساده‌سـ **دانش آموزا**، پس «دانش آموزا» می‌شن مرجع حال!)

«حال» همیشه در دو مورد باید با «مرجع حال» یا همان «صاحب حال» مطابقت داشته باشد: ۱) **تعداد ۲ جنس**؛ یعنی اگر مرجع حال «مفرد» و «مؤنث» است، حال هم به صورت «مفرد» و «مؤنث» می‌آید و اگر «جمع» و «مدگر» است، حال هم «جمع» و «مدگر» می‌آید و

- ۱- **حال مفرد** (یک اسم): در این حالت، حال به صورت یک اسم «نکره» و «منصوب» معمولاً در آخر جمله می‌آید!
انواع حال جمله اصلی: فعل + فاعل + ... + حال

۲- **حال جمله** (جمله حالتی): در این حالت، پس از جمله اصلی (= یک جمله کامل)، یک واو به نام «واو حالتی» به معنای «در حالی که» می‌آید و پس از آن، یک «جمله اسمیه» می‌آید که متخلک از «مبتدا و خبر» است.

جمله اصلی (فعل + فاعل + ...) + و + جمله اسمیه (مبتدا + خبر)

و او حالیه
(مرفع)
و او حالیه
ماضی استمراری
و او حالیه
جمله اصلی
مثال جاءَ عَلَيْ و هُوَ يَضْحَكُ: علی آمد در حالی که او می‌خندید. با: علی در حالی که می‌خندید، آمد.

ترجمه حال

حال مفرد (یک کلمه‌ای): این حال را مانند «قید حالت» فارسی ترجمه می‌کنیم. برخی از علامت‌های قیدهای حالت عبارت‌اند از: «آن» (خندان، گریان)، «انه» (دلیرانه، آگاهانه و ...) و نیز پیشوند «با» (با شادی، با حزن، با شهامت)

مثال رَأَيْتُهُ بَاكيًّا: او را **گریان** دیدم.
حال مفرد قید حالت

مشاوره شب امتحان

دوستان عزیز، سلام

امتحان پایانی نوبت اول عربی دوازدهم مربوط به درس‌های اول و دوم و ترجمه درس سوم (بدون قواعد) است. سؤالات معمولاً به چهار گروه کلی به شرح زیر تقسیم می‌شود:

الف) مهاره‌های شناسی (۲۰ نمره)

این گروه از سؤالات، معمولاً شامل سه سؤال فرعی است:

- ۱- ترجمه کلماتی که زیرشان خط کشیده شده است: این کلمات در قالب جمله یا عبارت آورده می‌شود. (۱ نمره)
- ۲- نوشتن کلمات مترادف یا متضاد: در این نوع از سؤالات، چند کلمه داده می‌شود و از شما خواسته می‌شود که از میان آن‌ها، کلمات مترادف و متضاد را مشخص کرده و بنویسید. (۵ نمره)
- ۳- مشخص کردن کلمه ناهمانگ از نظر معنا: معمولاً دو ردیف چهار کلمه‌ای داده می‌شود که در هر ردیف، یک کلمه از نظر معنایی با سه کلمه دیگر ناهمانگ است که باید آن‌ها را مشخص کنید.

و یا نوشتن مفرد یا جمع کلمات: در این سؤال، دو کلمه داده می‌شود که در یکی جمع آن کلمه و در دیگری، مفرد آن از شما خواسته می‌شود. (۵ نمره)

ب) مهاره‌تدریجی به فارسی (۹ نمره)

این گروه از سؤالات، معمولاً شامل سه سؤال فرعی است:

- ۱- ترجمه جملات: در این سؤال چند جمله داده می‌شود و ترجمه آن‌ها از شما خواسته می‌شود. (۷/۵ نمره)
- ۲- انتخاب ترجمه درست: در این سؤال معمولاً دو جمله دو یا سه‌گزینه‌ای داده می‌شود که شما باید براساس قواعد ترجمه، گزینه درست را انتخاب کنید. (۵/۰ نمره)
- ۳- کامل کردن جاهای خالی در ترجمه فارسی: در این سؤال معمولاً ۳-۴ جمله به همراه ترجمه ناقص داده می‌شود که شما باید با توجه به جمله عربی، جاهای خالی در ترجمه را پُر کرده و ترجمه را کامل نمایید. (۱ نمره)

ج) مهاره شناسی و کاربرد قواعد (۷ نمره)

در این گروه از سؤالات معمولاً از ترجمه افعال در جملات، تشخیص فعل مناسب برای جای خالی، تشخیص نوع فعل در هر عبارت و به طور کلی برخی از مباحث سال‌های قبل مانند تشخیص اسم تفضیل، اسم فاعل، اسم مفعول و یا اسم مبالغه، مبحث اعداد و ... و نیز قواعد درس اول و دوم دوازدهم شامل حروف مشتبهه بالفعل، لای نفی جنس، حال و شاید در برخی موارد از مرجع حال (صاحب حال) و تجزیه و ترکیب (التحلیل الصرفی و محل الإعرابی) سؤال طراحی می‌شود! (و در نوبت دوم مطالب کل کتاب)

د) مهاره درک و فهم (۲۰ نمره)

در این گروه از سؤالات، معمولاً دو گونه سؤال طراحی می‌شود:

- ۱- سؤال جو کردنی از مفهوم واژگان: «وصل کردن کلمات ستون اول به توضیحات ستون دوم، (شش مورد) یا ارائه هشت کلمه که دو تا اضافی است و شش جمله با جای خالی می‌دهند که باید با کلمه مناسب کامل شود.» یا پرکردن جاهای خالی با گزینه‌های مناسب (سوالات سه یا چهار گزینه‌ای)
- ۲- درک مطلب: (ارائه متن و طراحی چند سؤال با کلمات پرسشی خوانده شده) یا (ارائه شش جمله و تعیین درست و نادرست بودن آن‌ها براساس مفهوم هر جمله یا براساس متن ارائه شده در برگه امتحانی)

و یا هرگونه سؤال دیگری که مهارت درک و فهم شما را بسنجد!

توجه: سؤالات امتحان پایانی نوبت دوم از نظر نوع سؤالات و بارمبنده، دقیقاً همانند سؤالات پایانی نوبت اول است؛ با این تفاوت که در امتحان پایانی نوبت دوم سؤالات از کل کتاب طراحی می‌شود و معمولاً ۵ نمره از سؤالات، اختصاص به سؤالات ترم اول (دروس اول، دوم و ترجمه سوم (بدون قواعد)) دارد و ۱۵ نمره باقی‌مانده از دروس سوم، چهارم و پنجم طراحی می‌شود!

«تَرْجُو لَكُمُ التَّوفِيقَ وَ النَّجَاحَ»

نمره	عربى ٣ kheilisabz.com	رشته: ادبيات و علوم انسانى مدة امتحان: ٧٥ دقيقة مهارات واژهشناسی	نموذج امتحان نيم سال اول امتحان شمارة ١ رديف
٠/٥	٢- لِكُلِّ ابتكارٍ فِي التَّقْنِيَّةِ وَجَهَانِ.	٦- تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا حَطًّا. ١- الشَّيْءَاءِ كَانَتْ تَخْضُنُ النَّبِيَّ.	(الف)
٠/٥	٤- عَيْنَ - وَاسِعٌ - حَدَّدَ - سَهُولٌ - ضَيِّقَ - شَقَّ	٣- أَكْتُبُ فِي الفَرَاغِ الْكَلِمَتَيْنِ الْمُتَرَادِفَتَيْنِ وَالْمُتَضَادَّتَيْنِ. (كَلِمَتَانِ اثْنَتَانِ زَائِدَتَانِ).	(ب)
٠/٥	٦- أَنْجَاءٌ ٥- بَذْلٌ	٧- أَكْتُبُ الْمَفْرَدَ أَوَ الْجَمْعَ لِالْأَسْمَيْنِ التَّالِيَيْنِ.	(ج)
٠/٥	٧- السَّهُولَ ٨- ذَهَبٌ	٩- عَيْنَ الْكَلِمةِ الغَرِيبَةِ فِي الْمَعْنَى.	(د)
٥	١٠- فَقَرِيرٌ عِلْمٌ وَلَا تَطْلُبُ بِهِ بَدْلًا ١١- هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ الْخَفَافِشَ هُوَ الْحَيْوَانُ الْلَّبِونُ الْوَحِيدُ الَّذِي يَقْدِيرُ عَلَى الطَّيْرَانِ. ١٢- كَانَ وَالِدَهُ قَدْ أَقَامَ مَصْنَعًا لِصِنَاعَةِ مَادَّةِ «الْبَيْتَرُو غَلِيسِيرِينِ» السَّائِلُ السَّرِيعُ الْإِنْفِجَارِ. ١٣- أَمَّا الْوَالَدُ فَلَمْ يَقَبِّلْهَا وَلَمْ يَخْلِسْهَا عَنْهُ فَأَنْزَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ.	١٠- تَرْجِمِ الْعَبَارَاتِ التَّالِيَّةَ.	(ه)
٢	١٤- (قَالَ أَغْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ١٥- لَيَسْنِي شَاهِدُتُ جَمِيعَ مُدْنِ بِلَادِي! ١٦- (إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) ١٧- (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْرُثُكَ الَّذِينَ يَسْأَلُونَ فِي الْكُفَّارِ ...) ١٨- ما قرآن را به زبان عربي قرار داديم شما خردورزی کنید.	١٣- اِنْتَخِبِ التَّرْجِمَةَ الصَّحِيحةَ. ١٤- (قال أَغْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) ١٥- لَيَسْنِي شَاهِدُتُ جَمِيعَ مُدْنِ بِلَادِي! ١٦- (إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ) ١٧- (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْرُثُكَ الَّذِينَ يَسْأَلُونَ فِي الْكُفَّارِ ...) ١٨- هُمْ نَذَرُوا زَمَلَاتُهُ تو را .	(و)
٢	١٩- قَدْ يَغْفِرُ ٢١- لَا تَعْصِبِ الْآنَ.	٢٠- لَا فَقْرَ أَشَدُ مِنَ الْجَهْلِ. ٢١- كَمْلِ الْفَرَاغَاتِ فِي التَّرْجِمَةِ.	(ز)
١	٢٢- هُمْ نَذَرُوا زَمَلَاتُهُ ٢٣- عَيْنَ تَوْغَ «لَا».	٢٣- تَرْجِمِ مَا يَلِي.	(ح)
١	٢٤- لَا فَقْرَ أَشَدُ مِنَ الْجَهْلِ.	٢٥- عَيْنَ تَوْغَ «لَا».	(ط)

٣ - عربي		رشته: ادبيات و علوم انسانی	نمونه امتحان نیم سال دوم
نمره	نهايی خرداد ١٤٠١	مدة امتحان: ٨٠ دقيقة	امتحان شماره ٣
١		<p>ترجم الكلمات التي تحتها خط:</p> <p>١- هل سوى لحم و عظم و عصب: ٢- أقبل على شراء الدّيناميت رؤساء شركات البناء: ٣- الشيماء كانت تحضن النبي ﷺ صغيراً: ٤- تهجم فئران الحقل على الحضراوات:</p>	(الف)
٥/٥		<p>عين المترادف والمتنضاد (كلمتان زائدتان):</p> <p>لجاً - يسثراً - ضعود - يكتم - نزول - فوق</p> <p style="text-align: center;">..... ≠ -٦ - = -٥</p>	(ب)
٠/٢٥		<p>عين الكلمة الغريبة في المعنى:</p> <p>☒ الوعاء ☒ العجوز ☒ الأمرد ☒ الشاب ☒ الآيافع</p>	(ج)
٠/٢٥		<p>اكتُب جمع الكلمة التي تحتها خط:</p> <p>٧- ولد في مملكة السويد صبي:</p>	(د)
٠/٥		<p>ترجم الآيات والعبارات إلى الفارسية:</p> <p>٩- «... لو كُنْتَ فَطَأَ غَلِيظَ القَلْبِ لَأَنْقَضُوا مِنْ حَوْلِكَ»</p> <p>١٠- «لَا يَأْسِ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ»</p> <p>١١- «يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ»</p> <p>١٢- «وَاصْلَ أَفْرِيدَ عَمَلَ تَطْوِيرَ الدِّينَامِيتَ دَوْبِيَا».</p> <p>١٣- «ظَلَمَ الْإِنْسَانُ الطَّبِيعَةَ فِي نَشَاطِهِ ظَلِمًا».</p> <p>١٤- لا شيء أجمل من الغفو عنـة القدرة.</p> <p>١٥- يا إلهي! إملأ الصدر انـشراحـاً و فـمي بالبسـماتـ.</p> <p>١٦- فـفـرـ بـعلـمـ و لا تـطـلـبـ بـهـ بـدـلاـ ... فـأـهـلـ الـعـلـمـ أحـيـاءـ.</p> <p>١٧- لـاحـظـ الـفـلاحـ أـنـ عـدـهـ أـفـرـاخـ الطـيـورـ يـنـقـضـ تـدـريـجيـاـ.</p> <p>١٨- إنـ الـخـفـاـشـ هـوـ الـحـيـوانـ الـلـبـوـنـ الـوـحـيدـ الـذـيـ يـقـدـرـ عـلـىـ الطـيـرانـ.</p> <p>١٩- ما قـبـلـ الـوـالـدـ بـنـيـةـ وـ قـالـ النـبـيـ ﷺ لـهـ: «لـمـ تـفـرـقـ بـيـنـ أـطـفـالـكـ!؟»</p> <p>٢٠- إنـ اـسـتـمـرـ قـتـلـ الـبـوـمـاتـ فـسـيـشـاهـدـ الـمـزارـعـ مـشاـكـلـ فـيـ الـبـيـئةـ مـشـاهـدـةـ مـؤـلمـةـ.</p>	(هـ)
١		<p>عين نوع الكلمات:</p> <p>٢١- اسم الفاعل ٢٢- اسم التفضيل ٢٣- اسم المفعول ٢٤- اسم المبالغة</p> <p>«إنـ النـفـسـ لـأـفـارـةـ بـالـسـوـءـ» - يا أـحـسـنـ الـخـالـقـيـنـ - الـجـرـادـةـ حـشـرـةـ تـأـكـلـ الـمـحـصـولـ.</p>	(وـ)
٠/٥		<p>انتخب الترجمة الصحيحة:</p> <p>٢٥- يا بـنـيـ! لا تـقـلـ مـاـ لـأـتـحـبـ أـنـ يـقـالـ لـكـ.</p> <p>(١) اـيـ پـسـ دـلـبـندـمـ نـگـوـ آـنـ جـهـ رـاـ دـوـسـتـ نـدارـیـ کـهـ بـهـ توـ گـفـتـهـ شـودـ. (٢) اـيـ پـسـ دـلـبـندـمـ! چـیـزـیـ رـاـ کـهـ دـوـسـتـ نـداـشـتـیـ بـهـ توـ بـگـوـینـدـ،ـ نـگـوـ.</p> <p>٢٦- کـانـ فـیـ الـمـسـجـدـ جـمـاعـةـ يـتـفـقـهـوـنـ.</p> <p>(١) گـروـهـیـ درـ مـسـجـدـیـ دـانـشـ فـرامـیـ گـرفـتـندـ. (٢) گـروـهـیـ درـ مـسـجـدـ بـوـندـ کـهـ دـانـشـ فـرامـیـ گـرفـتـندـ.</p>	(زـ)
٠/٥		<p>عين الصحيح:</p> <p>٢٧- «فـهـذاـ يـوـمـ الـبـعـثـ وـلـكـنـمـ كـنـشـ» (لا يـعـلـمـونـ،ـ لا تـعـلـمـونـ،ـ لا تـعـلـمـنـ)</p> <p>٢٨- قـدـ الـمـؤـمنـاتـ رـبـيـعـنـ. (ذـكـرـ،ـ ذـكـرـ،ـ ذـكـرـ)</p>	(حـ)

پاسخ‌نامه تشریحی امتحان شماره (۴)

- الف) کلماتی را که زیرشان خط کشیده شده است، ترجمه کن.
- ۱- مس (۰/۱۵) ۲- با پشتکار (۰/۱۵)
 - ۳- رفت (۰/۱۵) ۴- دست‌درازی کردی (۰/۱۵)
- ب) متضاد و مترادف را مشخص کن.
- ۵- المزارع = الفلاح
 - ۶- آلداء ≠ الصحة (هر مورد ۰/۱۵)
- ج) الف- کلمه ناهمانگ در معنا را مشخص کن.
- ۷- الْقَطْ
- ج) ب- مفرد کلمه را بنویس.
- ۸- الْمَطْعَم (هر مورد ۰/۱۵)
- د) عبارت‌ها را به فارسی ترجمه کن.
- ۹- پروردگار، مرا و فرزندانم را برپادارنده نماز قرار بدء؛ پروردگارا، دعایم را بپذیر. (۰/۷۵)
 - ۱۰- به درستی که ما پاداش کسی که کاری را نیک انجام داد، تباہ نمی‌کنیم. (۰/۱۵)
 - ۱۱- و ارزش هر انسانی به آن چیزی است که آن را به خوبی انجام می‌دهد (انجام می‌داد) و مردان (انسان‌ها) به واسطه کارها شهرتی (نام‌آوری) دارند. (۰/۷۵)
 - ۱۲- نوبل از این عنوان احساس گناه و نالمیدی کرد و ناراحت باقی ماند. (۰/۷۵)
 - ۱۳- فرستاده (پیامبر) خدا صلی الله علیه و آله و سلم شیما را آزاد کرد و او را با عزت (احترام) به نزد قومش فرستاد. (۰/۷۵)
 - ۱۴- انوشیروان، در راه فقط پیرمردی را مشاهده کرد که نهال گردوبی می‌کاشت. (۰/۷۵)
 - ۱۵- انسان از دینامیت استفاده کرده است و کارهای سخت خود را در گندن تولن ها آسان کرده است. (۰/۷۵)
 - ۱۶- جغدها به جوجه‌ها بدون شک حمله کردند. (۰/۱۵)
 - ۱۷- ایجاد زباله‌های (بیماندهای) صنعتی از جمله تهدید‌کنندگان نظام طبیعت هستند. (۰/۱۵)
 - ۱۸- ای خدای من! دنیا را از صلحی فraigیر در همه جهت‌ها پر کن. (۰/۱۵)
 - ۱۹- داروی تو در توست و نمی‌بینی. (۰/۱۵)
 - ۲۰- کارشناس، مزرعه را به شدت مراقبت کرد. (۰/۱۵)
- ه) نوع کلمات را مشخص کن.
- ۲۱- الظالم (۰/۱۵)
 - ۲۲- المظلوم (۰/۱۵)
 - ۲۳- أَشَدُ (۰/۱۵)
- و) ترجمة درست را انتخاب کن.
- ۲۶- گزینه «۲» (۰/۱۵)
 - ۲۵- گزینه «۲» (۰/۱۵)
 - ۲۸- رجعوا (هر مورد ۰/۱۵)
 - ۲۷- لا تجتمع
 - ۲۹- جای خالی را با ترجمة درست کامل کن.
 - ۳۰- آفریده شدن، استخوان (۰/۱۵)
- ز) افعال درست را مشخص کن.
- ۳۱- منادی، خبر إن (۰/۱۵)
 - ۳۲- مبتداء، صفت (۰/۱۵)
 - ۳۳- اسم لای نفی جنس، جاز و مجرور، مضاف إلیه (۰/۷۵)
 - ۳۴- گزینه «۲» (۰/۱۵)
 - ۳۵- الف) نباید بجنگد (تجنگد) ب) نخواهید جنگید (ج) بجنگ (۰/۷۵)
 - ۳۶- الف) فرستاده بود ب) نفرست (ج) نفرستادیم (نفرستاده‌ایم) (۰/۷۵)
 - ۳۷- منصوراً، الفلاحون (۰/۱۵)
 - ۳۸- طیراناً، نوعی (۰/۱۵)
 - ۳۹- نَسْيَطِينَ (۰/۱۵)
 - ۴۰- رَبَّنَا (۰/۱۵)
- م) کلمه درست را برای عبارت‌ها مشخص کن.
- ۴۱- البسمة (۰/۱۵)
 - ۴۲- الْفَأْزَةُ (۰/۱۵)
 - ۴۳- الدَّوْبُ (۰/۱۵)
 - ۴۴- الْعَجُوزُ (۰/۱۵)
 - ۴۵- گزینه «۱» (۰/۱۵)
 - ۴۶- گزینه «۲» (هر مورد ۰/۱۵)
 - ۴۷- یَتَمَّ اللَّوَازُونُ فِي الطَّبِيعَةِ مِنْ خَلَالِ وُجُودِ رَوَابِطٍ مُّتَدَالِّةٍ بَيْنَ الْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ وَ بَيْتَهَا. (۰/۱۵)
 - ۴۸- يَوْدَى إِلَى اخْتِلَالِ تَوَائِنِ الطَّبِيعَةِ. (۰/۱۵)
 - ۴۹- بَتَى الْفَرْدُ مَوْسَسَةً لِمَتْحِ الْجَوَائزِ الشَّهِيرَةِ. (۰/۱۵)
 - ۵۰- مَنَحَ تَرَوَّثَهُ لِشَرَاءِ الْجَوَائزِ الْذَّهَبِيَّةِ. (۰/۱۵)